

Eiropas Savienības Oficiālais Vēstnesis

L 180

Izdevums
latviešu valodā

Tiesību akti

53. sējums
2010. gada 15. jūlijs

Saturs

I *Leģislatīvi akti*

DIREKTĪVAS

- ★ **Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2010/41/ES (2010. gada 7. jūlijs) par to, kā piemērot vienlīdzīgas attieksmes principu vīriešiem un sievietēm, kas darbojas pašnodarbinātas personas statusā, un ar kuru atceļ Padomes Direktīvu 86/613/EEK** 1

II *Neleģislatīvi akti*

REGULAS

- ★ **Padomes Regula (ES, Euratom) Nr. 617/2010 (2010. gada 24. jūnijs) par to, kā ziņot Komisijai par enerģētikas infrastruktūras investīciju projektiem Eiropas Kopienā, un ar ko atceļ Regulu (EK) Nr. 736/96** 7

Komisijas Regula (ES) Nr. 618/2010 (2010. gada 14. jūlijs), ar kuru nosaka standarta importa vērtības atsevišķu veidu augļu un dārzeņu ieviešanas cenas noteikšanai 15

Komisijas Regula (ES) Nr. 619/2010 (2010. gada 14. jūlijs), ar ko groza ar Regulu (EK) Nr. 877/2009/10. tirdzniecības gadam noteiktās reprezentatīvās cenas un papildu ievadmitas nodokļus dažiem cukura nozares produktiem 17

Cena: EUR 3

(Turpinājums nākamajā lappusē)

LV

Tiesību akti, kuru virsraksti ir gaišajā drukā, attiecas uz kārtējiem jautājumiem lauksaimniecības jomā un parasti ir spēkā tikai ierobežotu laika posmu.

Visu citu tiesību aktu virsraksti ir tumšajā drukā, un pirms tiem ir zvaigznīte.

Komisijas Regula (ES) Nr. 620/2010 (2010. gada 14. jūlijs) par mājputnu gaļas ieviešanas atļauju izdošanu atbilstoši pieteikumiem, kas 2010. gada jūlija pirmajās septiņās dienās iesniegti saskaņā ar tarifa kvotām, kuras atvērtas ar Regulu (EK) Nr. 616/2007	19
--	----

LĒMUMI

2010/391/ES:

- ★ **Komisijas Lēmums (2010. gada 8. jūlijs), ar ko groza Lēmuma 93/52/EEK pielikumus attiecībā uz Lietuvas, kā arī Molizes reģiona Itālijā atzīšanu par oficiāli brīvu no brucelozes (*B. melitensis*) un ar ko groza Lēmuma 2003/467/EK pielikumus attiecībā uz noteiktu Itālijas administratīvo reģionu atzīšanu par oficiāli brīviem no govju tuberkulozes, liellopu brucelozes un govju enzootiskās leikozes (izziņots ar dokumenta numuru C(2010) 4592) ⁽¹⁾.....** 21

2010/392/ES:

- ★ **Komisijas Lēmums (2010. gada 14. jūlijs), ar ko izbeidz antidempinga procedūru attiecībā uz konkrētu Indijas un Malaizijas izcelsmes nerūsējošā tērauda savienotājelementu un to daļu importu** 26

2010/393/ES:

- ★ **Komisijas Lēmums (2010. gada 14. jūlijs), ar ko izbeidz antisubsidēšanas procedūru attiecībā uz konkrētu Indijas un Malaizijas izcelsmes nerūsējošā tērauda savienotājelementu un to daļu importu** 28

IV Tiesību akti, kas pieņemti pirms 2009. gada 1. decembra saskaņā ar EK līgumu, ES līgumu un Euratom līgumu

2010/394/EK:

- ★ **Komisijas Lēmums (2008. gada 20. maijs) par valsts atbalstu C 57/06 (ex NN 56/06, ex N 451/06) saistībā ar Hesenes federālās zemes piešķirto finansējumu Hessische Staatsweingüter (izziņots ar dokumenta numuru C(2008) 1626) ⁽¹⁾** 30

⁽¹⁾ Dokuments attiecas uz EEZ

I

(Leģislatīvi akti)

DIREKTĪVAS

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES DIREKTĪVA 2010/41/ES

(2010. gada 7. jūlijs)

par to, kā piemērot vienlīdzīgas attieksmes principu vīriešiem un sievietēm, kas darbojas pašnodarbinātas personas statusā, un ar kuru atceļ Padomes Direktīvu 86/613/EEK

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 157. panta 3. punktu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽¹⁾,

saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru ⁽²⁾,

tā kā:

(1) Ar Padomes Direktīvu 86/613/EEK (1986. gada 11. decembris) par to, kā piemērot vienlīdzīgas attieksmes principu pret pašnodarbinātiem vīriešiem un sievietēm, to skaitā lauksaimniecībā nodarbinātiem, un par pašnodarbinātu grūtnieču un māšu aizsardzību ⁽³⁾ dalībvalstīs tiek nodrošināta vienlīdzīgas attieksmes principa piemērošana vīriešiem un sievietēm, kas darbojas pašnodarbinātas personas statusā, vai veicina šādu nodarbošanos. Ciktāl tas attiecas uz pašnodarbinātām personām un šo personu laulātajiem, Direktīva 86/613/EEK nav bijusi ļoti efektīva, un tās darbības joma būtu jāpārskata, jo diskriminācija dzimuma dēļ un aizskaršana notiek arī citās jomās, ne tikai algotā darbā. Skaidrības labad Direktīva 86/613/EEK būtu jāaizstāj ar šo direktīvu.

⁽¹⁾ OV C 228, 22.9.2009., 107. lpp.

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta 2009. gada 6. maija nostāja (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēta), Padomes 2010. gada 8. marta nostāja pirmajā lasījumā (OV C 123 E, 12.5.2010., 5. lpp.) un Eiropas Parlamenta 2010. gada 18. maija nostāja.

⁽³⁾ OV L 359, 19.12.1986., 56. lpp.

(2) Savā 2006. gada 1. marta paziņojumā "Ceļvedis sieviešu un vīriešu līdztiesībā" Komisija paziņoja, ka dzimumu līdztiesības pārvaldības uzlabošanas nolūkā tā apņemas pārskatīt spēkā esošos ES tiesību aktus par dzimumu līdztiesību, kuri netika iekļauti 2005. gada pārstrādāšanas procedūrā, lai vajadzības gadījumā tos atjauninātu, modernizētu un pārstrādātu. Direktīva 86/613/EEK netika iekļauta pārstrādāšanas procedūrā.

(3) Savos 2007. gada 5. un 6. decembra secinājumos "Līdzsvarotas sieviešu un vīriešu lomas attiecībā uz darbvietām, izaugsmi un sociālo kohēziju" Padome aicināja Komisiju apsvērt nepieciešamību vajadzības gadījumā pārskatīt Direktīvu 86/613/EEK, lai nodrošinātu pašnodarbinātām personām un līdzstrādājošiem laulātajiem tiesības saistībā ar mātes un tēva pienākumiem.

(4) Eiropas Parlaments ir konsekventi aicinājis Komisiju pārskatīt Direktīvu 86/613/EEK, jo īpaši, lai uzlabotu pašnodarbinātu sieviešu aizsardzību saistībā ar grūtniecību un bērna piedzimšanu un lai uzlabotu pašnodarbinātu personu laulāto situāciju.

(5) Eiropas Parlaments savu nostāju šajā jomā paziņoja jau 1997. gada 21. februāra rezolūcijā par pašnodarbināto personu līdzstrādājošiem laulātajiem ⁽⁴⁾.

(6) Savā 2008. gada 2. jūlija paziņojumā "Atjaunināta sociālā programma: iespējas, pieejamība un solidaritāte 21. gadsimta Eiropā" Komisija apstiprināja nepieciešamību veikt pasākumus attiecībā uz atšķirīgo dzimumu situāciju uzņēmējdarbībā, kā arī lai uzlabotu privātās un darba dzīves saskaņošanu.

⁽⁴⁾ OV C 85, 17.3.1997., 186. lpp.

- (7) Pašlaik jau ir vairāki juridiski instrumenti, kas paredzēti vienlīdzīgas attieksmes principa īstenošanai un kas attiecas uz pašnodarbinātības jomu, konkrēti, Padomes Direktīva 79/7/EEK (1978. gada 19. decembris) par pakāpenisku vienlīdzīgas attieksmes principa pret vīriešiem un sievietēm īstenošanu sociālā nodrošinājuma jautājumos ⁽¹⁾ un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2006/54/EK (2006. gada 5. jūlijs) par tāda principa īstenošanu, kas paredz vienlīdzīgas iespējas un attieksmi pret vīriešiem un sievietēm nodarbinātības un profesijas jautājumos ⁽²⁾. Tāpēc šī direktīva nebūtu jāpiemēro jomās, uz kurām jau attiecas citas direktīvas.
- (8) Šī direktīva neskar dalībvalstu pilnvaras organizēt savas sociālās aizsardzības sistēmas. Dalībvalstu ekskluzīvā kompetencē attiecībā uz savu sociālās aizsardzības sistēmu organizēšanu, *inter alia*, ietilpst lēmumi par šādu sistēmu un ar tām saistītu iestāžu izveidi, finansēšanu un pārvaldību, kā arī pabalstu būtību un sniegšanu, iemaksu apmēru un pieejas nosacījumiem.
- (9) Šī direktīva būtu jāpiemēro pašnodarbinātām personām un to laulātajiem vai arī, ja un ciktāl tas atzīts valsts tiesību aktos, to dzīves partneriem, ja tie pastāvīgi piedalās minēto pašnodarbināto personu uzņēmējdarbības aktivitātēs saskaņā ar valsts tiesību aktos paredzētiem nosacījumiem. Lai uzlabotu pašnodarbinātu personu laulāto un, ja un ciktāl tas atzīts valsts tiesību aktos, dzīves partneru – situāciju, viņu darbs būtu jāatzīst.
- (10) Šī direktīva nebūtu jāpiemēro jautājumiem, uz kuriem attiecas citas direktīvas, ar ko īsteno vienlīdzīgas attieksmes principu pret vīriešiem un sievietēm, sevišķi Padomes Direktīva 2004/113/EK (2004. gada 13. decembris), ar kuru īsteno principu, kas paredz vienlīdzīgu attieksmi pret vīriešiem un sievietēm, attiecībā uz pieeju precēm un pakalpojumiem, preču piegādi un pakalpojumu sniegšanu ⁽³⁾. *Inter alia* joprojām piemēro Direktīvas 2004/113/EK 5. pantu par apdrošināšanu un saistītiem finanšu pakalpojumiem.
- (11) Lai novērstu diskrimināciju dzimuma dēļ, šī direktīva būtu jāpiemēro gan tiešas, gan netiešas diskriminācijas gadījumos. Aizskaršana un seksuāla uzmākšanās būtu jāuzskata par diskrimināciju un tāpēc būtu jāizslēdz.
- (12) Šai direktīvai nebūtu jāskar tiesības un pienākumi, kas izriet no civilstāvokļa vai ģimenes stāvokļa, kā noteikts valsts tiesību aktos.
- (13) Vienlīdzīgas attieksmes principam būtu jāattiecas uz pašnodarbinātu personu un trešo personu attiecībām šīs
- direktīvas darbības jomā, bet ne uz attiecībām starp pašnodarbinātu personu un viņa vai viņas laulāto vai dzīves partneri.
- (14) Pašnodarbinātības jomā vienlīdzīgas attieksmes principa piemērošana nozīmē to, ka nedrīkst būt diskriminācija dzimuma dēļ, piemēram, saistībā ar uzņēmējdarbības sākšanu, ierīkošanu vai paplašināšanu vai jebkura cita veida darbības sākšanu vai paplašināšanu pašnodarbinātības jomā.
- (15) Dalībvalstis saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 157. panta 4. punktu var saglabāt vai pieņemt pasākumus, ar ko paredz īpašas priekšrocības, lai nepieņemami pārstāvēta dzimuma personām atvieglinātu iesaistīšanos pašnodarbinātībā vai lai novērstu vai kompensētu nelabvēlīgas situācijas šo personu profesionālajā izaugsmē. Principā tādi pasākumi kā, piemēram, pozitīva rīcība, kuras mērķis ir panākt dzimumu vienlīdzību praksē, nebūtu jāuzskata par tādiem, kas neievēro likumīgo vienlīdzīgas attieksmes principu pret vīriešiem un sievietēm.
- (16) Ir jānodrošina, lai nosacījumi uzņēmuma dibināšanai starp laulātajiem, vai, ja un ciktāl tas atzīts ar valsts tiesību aktiem, starp dzīves partneriem, nebūtu ierobežojošāki par nosacījumiem uzņēmuma dibināšanai starp citām personām.
- (17) Ņemot vērā pašnodarbinātu personu, kam ir pieeja sociālās aizsardzības sistēmai, laulāto vai, ja un ciktāl tas atzīts ar valsts tiesību aktiem, dzīves partneru dalību ģimenes uzņēmuma aktivitātēs, arī viņiem vajadzētu būt tiesībām saņemt sociālo aizsardzību. Dalībvalstīm vajadzētu veikt nepieciešamos pasākumus, lai organizētu tādu sociālo aizsardzību saskaņā ar valsts tiesību aktiem. Konkrēti, dalībvalstu ziņā ir pieņemt lēmumu, vai tāda sociālā aizsardzība būtu jāīsteno kā obligāta sistēma vai pēc brīvprātības principa. Dalībvalstis var paredzēt, ka tāda sociālā aizsardzība var būt proporcionāla līdzdalībai un/vai ieguldījumu līmenim pašnodarbinātās personas aktivitātēs.
- (18) Pašnodarbinātu grūtnieču un grūtnieču, kas ir pašnodarbinātu personu laulātās vai, ja un ciktāl tas atzīts valsts tiesību aktos, dzīves partneres, ekonomiskā un fiziskā neaizsargātība rada nepieciešamību šīm personām piešķirt tiesības uz maternitātes pabalstiem. Dalībvalstis joprojām būs kompetentas organizēt šādu pabalstu piešķiršanu, arī noteikt iemaksu apmēru un visus pasākumus attiecībā uz pabalstiem un maksājumiem, ar noteikumu, ka tiek izpildītas šīs direktīvas minimālās prasības. Konkrēti, tās var noteikt, kurā laikposmā pirms un/vai pēc dzemdībām piešķir tiesības uz maternitātes pabalstiem.

⁽¹⁾ OV L 6, 10.1.1979., 24. lpp.

⁽²⁾ OV L 204, 26.7.2006., 23. lpp.

⁽³⁾ OV L 373, 21.12.2004., 37. lpp.

- (19) Laikposms, uz kuru piešķir maternitātes pabalstus pašnodarbinātām sievietēm, kā arī pašnodarbinātu personu laulātajām un – ja un ciktāl tās ir atzītas valsts tiesību aktos – dzīves partnerēm, ir līdzīgs Savienības līmenī pašreiz noteiktajam strādājošo grūtniecības un dzemdību atvaļinājuma ilgumam. Ja strādājošām sievietēm paredzētā grūtniecības un dzemdību atvaļinājuma ilgums tiek mainīts Savienības līmenī, Komisijai būtu jāziņo Eiropas Parlamentam un Padomei, novērtējot, vai maternitātes pabalstu izmaksas ilgums būtu jāmaina arī 2. pantā minētajām pašnodarbinātām sievietēm un pašnodarbinātu personu laulātajām un dzīves partnerēm.
- (20) Lai ņemtu vērā pašnodarbinātības īpatnības, pašnodarbinātām sievietēm un pašnodarbinātu personu laulātajām vai, ja un ciktāl tas atzīts valsts tiesību aktos, dzīves partnerēm vajadzētu būt dotai pieejai jebkādiem pastāvošiem pakalpojumiem, kas nodrošina pagaidu aizvietošanu, vai citiem pastāvošiem valsts sociālajiem pakalpojumiem, tādējādi dodot viņām iespēju pārtraukt profesionālo darbību grūtniecības dēļ vai bērna kopšanas nolūkos. Pieeja tādiem pakalpojumiem varētu būt daļa no maternitātes pabalsta vai tā alternatīva.
- (21) Personām, kas bijušas pakļautas diskriminācijai dzimuma dēļ, būtu jānodrošina piemēroti tiesiskās aizsardzības līdzekļi. Lai nodrošinātu efektīvāku aizsardzību, apvienības, organizācijas un citas juridiskās personas būtu jāpilnvaro piedalīties lietas izskatīšanā tiesā, kā to nosaka dalībvalstis, vai nu jebkura diskriminācijas upura vārdā, vai atbalstot šo personu, neskarot valsts procesuālās tiesību normas par pārstāvību un aizstāvību tiesās.
- (22) Katrā dalībvalstī pašnodarbinātu personu un viņu laulāto un, ja un ciktāl tas atzīts ar valsts tiesību aktiem, pašnodarbinātu personu dzīves partneru aizsardzība pret diskrimināciju dzimuma dēļ būtu jānostiprina ar tādas struktūras vai struktūru palīdzību, kura(-as) ir tiesīga(-as) analizēt attiecīgās problēmas, pētīt iespējamus risinājumus un nodrošināt konkrētu palīdzību diskriminācijas upuriem. Šī struktūra vai šīs struktūras var būt tās pašas, kuras valsts līmenī ir atbildīgas par vienlīdzīgas attieksmes principa īstenošanu.
- (23) Ar šo direktīvu nosaka prasību minimumu, tādējādi dodot dalībvalstīm iespēju ieviest vai uzturēt spēkā labvēlīgākus noteikumus.
- (24) Ņemot vērā to, ka šīs direktīvas mērķus, proti, visās dalībvalstīs nodrošināt vispārēju augsta līmeņa aizsardzību pret diskrimināciju, nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs, un to, ka šos mērķus var labāk sasniegt Savienības līmenī, Savienība var pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šajā direktīvā paredz vienīgi tos pasākumus, kas ir vajadzīgi šo mērķu sasniegšanai,

IR PIENĒMUŠI ŠO DIREKTĪVU.

1. pants

Priekšmets

1. Ar šo direktīvu tiek izveidota sistēma, kas paredzēta, lai dalībvalstīs īstenotu vienlīdzīgas attieksmes principu pret sievietēm un vīriešiem, kuri darbojas pašnodarbinātas personas statusā vai līdzdarbojoties veicina šādu nodarbošanos, attiecībā uz tiem aspektiem, uz kuriem neattiecas Direktīva 2006/54/EEK un Direktīva 79/7/EEK.

2. Īstenojot vienlīdzīgas attieksmes principu pret vīriešiem un sievietēm attiecībā uz pieeju precēm un pakalpojumiem, preču piegādi un pakalpojumu sniegšanu, arī turpmāk piemēro Direktīvu 2004/113/EK.

2. pants

Darbības joma

Šī direktīva attiecas uz:

- a) pašnodarbinātām personām, proti, visām personām, kas savā labā veic darbu un par to gūst ienākumus saskaņā ar valsts tiesību aktos paredzētajiem nosacījumiem;
- b) pašnodarbinātu personu laulātajiem vai, ja un ciktāl tas atzīts ar valsts tiesību aktiem, pašnodarbinātu personu dzīves partneriem, kuri nav darba ņēmēji vai uzņēmējdarbības partneri, ja šīs personas atbilstīgi valsts tiesību aktos paredzētajiem nosacījumiem parasti piedalās darbībā, ko veic pašnodarbināta persona, un izpilda tādas pašas pienākumus vai palīgdarbus.

3. pants

Definīcijas

Šajā direktīvā piemēro šādas definīcijas:

- a) "tieša diskriminācija" – ja attieksme dzimuma dēļ pret vienu personu ir mazāk labvēlīga nekā attieksme pret kādu citu ir, ir bijusi vai būtu bijusi līdzīgā situācijā;
- b) "netieša diskriminācija" – ja šķietami neitrāls noteikums, kritērijs vai prakse nostāda viena dzimuma personas īpaši nelabvēlīgā situācijā salīdzinājumā ar otra dzimuma personām, ja vien minētais noteikums, kritērijs vai prakse nav objektīvi attaisnojams ar likumīgu mērķi un līdzekļi šāda mērķa sasniegšanai ir atbilstīgi un vajadzīgi;

- c) "aizskaršana" – ja saistībā ar kādas personas dzimumu notiek nevēlama rīcība, kuras mērķis vai sekas ir minētās personas cieņas aizskaršana un iebiedējošas, naidīgas, degradējošas, pazemojošas vai aizskarošas vides radīšana;
- d) "seksuāla uzmākšanās" – ja notiek jebkāda veida nevēlama vārdiska, nevērdiska vai fiziska seksuāla rakstura rīcība, kuras mērķis vai sekas ir kādas personas cieņas aizskaršana, jo īpaši, ja tā rada iebiedējošu, naidīgu, degradējošu, pazemojošu vai aizskarošu vidi.

4. pants

Vienlīdzīgas attieksmes princips

1. Vienlīdzīgas attieksmes princips nozīmē, ka nav nekādas tiešas vai netiešas diskriminācijas dzimuma dēļ publiskā un privātā sektorā, piemēram, saistībā ar uzņēmējdarbības sākšanu, aprīkošanu vai paplašināšanu vai jebkura citāda veida darbību sākšanu vai paplašināšanu pašnodarbinātības jomā.
2. Šā panta 1. punkta minētajās jomās aizskaršanu un seksuālu uzmākšanos uzskata par diskrimināciju dzimuma dēļ, un tāpēc tā ir aizliegta. Personas atteikšanās pieņemt šādu rīcību vai pakļaušanās šādai rīcībai nevar tikt izmantota par pamatu tāda lēmuma pieņemšanā, kas skar minēto personu.
3. Šā panta 1. punktā minētajās jomās norādījumu diskriminēt personas dzimuma dēļ uzskata par diskrimināciju.

5. pants

Pozitīva rīcība

Dalībvalstis var saglabāt vai pieņemt pasākumus Līguma par Eiropas Savienības darbību 157. panta 4. punkta nozīmē, lai praksē nodrošinātu pilnīgu vienlīdzību starp vīriešiem un sievietēm darba dzīvē, piemēram, pasākumus, kas vērsti uz sieviešu uzņēmējdarbības iniciatīvu sekmēšanu.

6. pants

Uzņēmuma dibināšana

Neskarot īpašos nosacījumus pieejai konkrētām darbībām, kas vienlīdzīgi attiecas uz abiem dzimumiem, dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka tāda uzņēmuma dibināšanas nosacījumi, kuru savstarpēji dibina laulātie vai, ja un ciktāl tas atzīts ar valsts tiesību aktiem, dzīves partneri, nav stingrāki par tāda uzņēmuma dibināšanas nosacījumiem, kuru savstarpēji dibina citas personas.

7. pants

Sociālā aizsardzība

1. Ja dalībvalstī pastāv sociālās aizsardzības sistēma pašnodarbinātām personām, šī dalībvalsts veic visus vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu to, ka 2. panta b) apakšpunktā minētie

laulātie un dzīves partneri var saņemt sociālo aizsardzību saskaņā ar valsts tiesību aktiem.

2. Dalībvalstis var pieņemt lēmumu, vai 1. punktā minēto sociālo aizsardzību īsteno kā obligātu sistēmu vai pēc brīvprātības principa.

8. pants

Maternitātes pabalsti

1. Dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka pašnodarbinātām sievietēm un pašnodarbinātu personu laulātajām un dzīves partnerēm, kas minētas 2. pantā, saskaņā ar valsts tiesību aktiem var piešķirt pietiekamu maternitātes pabalstu, kas dod tām iespēju pārtraukt savu profesionālo darbību grūtniecības dēļ vai bērna kopšanas nolūkos vismaz uz 14 nedēļām.
2. Dalībvalstis var pieņemt lēmumu, vai 1. punktā minēto maternitātes pabalstu piešķir obligāti vai pēc brīvprātības principa.
3. Šā panta 1. punktā minēto pabalstu uzskata par pietiekamu, ja tas garantē ienākumu, kas atbilst vismaz:
- a) pabalstam, ko attiecīgā persona saņemtu, ja darbības pārtraukums būtu saistīts ar šīs personas veselības stāvokli; un/vai
 - b) vidējam ienākumu vai peļņas zaudējumam attiecībā pret salīdzināmu iepriekšēju laikposmu, ievērojot valsts tiesību aktos noteikto pabalsta maksimālo apmēru; un/vai
 - c) jebkuram citam valsts tiesību aktos noteiktam ģimenes pabalstam, ievērojot valsts tiesību aktos noteikto pabalsta maksimālo apmēru.

4. Dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka pašnodarbinātām sievietēm un pašnodarbinātu personu laulātajām un dzīves partnerēm, kā minēts 2. pantā, ir pieeja jebkādiem pastāvošiem pakalpojumiem, kas piedāvā pagaidu aizvietošanu, vai jebkādiem pastāvošiem valsts sociālajiem pakalpojumiem. Dalībvalstis var paredzēt, ka pieeja minētajiem pakalpojumiem ir šā panta 1. punktā minētā pabalsta alternatīva vai tā daļa.

9. pants

Tiesību aizsardzība

1. Dalībvalstis nodrošina, lai visām personām, kuras uzskata, ka ir cietušas zaudējumu vai kurām nodarīts kaitējums tādēļ, ka attieksmē pret šīm personām, pat pēc tam, kad izbeigtas attiecības, kurās, iespējams, ir notikusi diskriminācija, nav piemērots vienlīdzības princips, šajā direktīvā paredzēto pienākumu īstenošanai būtu iespēja būt par dalībnieku tiesvedībā vai administratīvajā procesā, tostarp, ja dalībvalstis to uzskata par lietderīgu, samierināšanas procedūrās.

2. Dalībvalstis nodrošina, lai apvienības, organizācijas vai citas juridiskās personas, kurām saskaņā ar attiecīgo valstu tiesību aktos noteiktajiem kritērijiem ir likumīgas intereses, nodrošinot šīs direktīvas ievērošanu, vai nu prasības iesniedzēja vārdā, vai atbalstot šo personu, ar šīs personas atļauju varētu piedalīties jebkurā tiesvedībā vai administratīvajā procesā, kas paredzēts, lai panāktu šajā direktīvā noteikto pienākumu izpildi.

3. Šā panta 1. un 2. punkts neskar valsts tiesību aktus par termiņiem prasības celšanai saistībā ar vienlīdzīgas attieksmes principu.

10. pants

Kompensācija vai zaudējumu atlīdzība

Dalībvalstis ievieš savā tiesību sistēmā tādus pasākumus, kas vajadzīgi, lai nodrošinātu faktisku un efektīvu kompensāciju vai zaudējumu atlīdzību, kā dalībvalstis to noteikušas par zaudējumiem vai kaitējumu, kas radīti personai, kura cietusi no diskriminācijas dzimuma dēļ, un lai šāda kompensācija vai zaudējumu atlīdzība būtu atturoša un samērīga ar radīto zaudējumu vai nodarīto kaitējumu. Šādu kompensāciju vai zaudējumu atlīdzību neierobežo, iepriekš nosakot maksimālo apmēru.

11. pants

Līdztiesības veicināšanas struktūras

1. Dalībvalstis veic visus vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka saskaņā ar 20. pantu Direktīvā 2006/54/EK izraudzītā struktūra vai struktūras ir pilnvarotas arī veicināt, analizēt, uzraudzīt un atbalstīt vienlīdzīgu attieksmi pret visām šīs direktīvas darbības jomā ietvertajām personām bez diskriminācijas dzimuma dēļ.

2. Dalībvalstis nodrošina, ka 1. punktā minēto struktūru uzdevumi ietver:

- a) neatkarīgas palīdzības sniegšanu personām, kuras kļuvušas par diskriminācijas upuriem, iesniedzot prasības par diskrimināciju, neskarot minēto personu, apvienību, organizāciju un citu 9. panta 2. punktā minēto juridisko personu tiesības;
- b) neatkarīgu pētījumu veikšanu par diskrimināciju;
- c) neatkarīgu ziņojumu publicēšanu un ieteikumu sniegšanu par jebkādiem ar šādu diskrimināciju saistītiem jautājumiem;
- d) pieejamās informācijas apmaiņu piemērotā līmenī ar atbilstīgām Eiropas struktūrām, piemēram, Eiropas Dzimumu līdztiesības institūtu.

12. pants

Integrētā pieeja dzimumu līdztiesības īstenošanai

Dalībvalstis, izstrādājot un īstenojot normatīvos un administratīvos aktus, politiku un darbības jomās, kas minētas šajā direktīvā, aktīvi ņem vērā vīriešu un sieviešu līdztiesības mērķi.

13. pants

Informācijas izplatīšana

Dalībvalstis nodrošina, ka saskaņā ar šo direktīvu pieņemtie noteikumi kopā ar attiecīgajiem jau spēkā esošajiem noteikumiem, izmantojot visus atbilstīgos līdzekļus, tiek darīti zināmi attiecīgajām personām visā dalībvalsts teritorijā.

14. pants

Aizsardzības līmenis

Dalībvalstis var ieviest vai uzturēt spēkā noteikumus, kas ir labvēlīgāki vienlīdzīgas attieksmes principa pret vīriešiem un sievietēm aizsardzībai nekā šajā direktīvā paredzētie noteikumi.

Šīs direktīvas īstenošana nekādā gadījumā nevar būt iemesls tam, lai samazinātu aizsardzības pret diskrimināciju līmeni, kas valsts tiesību aktos jau ir spēkā jomās, kuras skar šī direktīva.

15. pants

Ziņojumi

1. Dalībvalstis visu pieejamo informāciju par šīs direktīvas piemērošanu dara zināmu Komisijai līdz 2015. gada 5. augustam.

Komisija ne vēlāk kā 2016. gada 5. augustā sagatavo kopsavilkuma ziņojumu iesniegšanai Eiropas Parlamentam un Padomei. Minētajā ziņojumā būtu jāņem vērā visus tiesību aktu grozījumus, kuri attiecas uz strādājošo grūtniecības un dzemdību atvaļinājuma ilgumu. Vajadzības gadījumā ziņojumam pievieno priekšlikumus šīs direktīvas grozīšanai.

2. Komisijas ziņojumā ņem vērā attiecīgo ieinteresēto personu viedokļus.

16. pants

Īstenošana

1. Dalībvalstīs vēlākais līdz 2012. gada 5. augustam stājas spēkā normatīvie un administratīvie akti, kas vajadzīgi, lai izpildītu šīs direktīvas prasības. Dalībvalstis tūlīt dara zināmu Komisijai minēto noteikumu tekstu.

Kad dalībvalstis pieņem minētos noteikumus, tajos ietver atsauci uz šo direktīvu vai šādu atsauci pievieno to oficiālajai publikācijai. Dalībvalstis nosaka, kā izdarāma šāda atsauce.

2. Lai izpildītu 7. pantu un lai izpildītu 8. pantu attiecībā uz laulātajām un dzīves partnerēm, kas minētas 2. panta b) apakšpunktā, dalībvalstīm vajadzības gadījumā var noteikt papildu divu gadu termiņu līdz 2014. gada 5. augustam, ja šādu rīcību attaisno īpašas grūtības.

3. Dalībvalstis dara Komisijai zināmus savu tiesību aktu galvenos noteikumus, ko tās pieņem jomā, uz kuru attiecas šī direktīva.

17. pants

Atcelšana

Direktīvu 86/613/EEK atceļ no 2012. gada 5. augusta.

Atsauces uz atcelto direktīvu uzskata par atsaucēm uz šo direktīvu.

18. pants

Stāšanās spēkā

Šī direktīva stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

19. pants

Adresāti

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

Strasbūrā, 2010. gada 7. jūlijā

Eiropas Parlamenta vārdā –
priekšsēdētājs
J. BUZEK

Padomes vārdā –
priekšsēdētājs
O. CHASTEL

II

(Nelegislatīvi akti)

REGULAS

PADOMES REGULA (ES, EURATOM) Nr. 617/2010

(2010. gada 24. jūnijs)

par to, kā ziņot Komisijai par enerģētikas infrastruktūras investīciju projektiem Eiropas Kopienā, un ar ko atceļ Regulu (EK) Nr. 736/96

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 337. pantu,

ņemot vērā Eiropas Atomenerģijas kopienas dibināšanas līgumu un jo īpaši tā 187. pantu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta atzinumu,

tā kā:

- (1) Lai Eiropas Komisija varētu veikt enerģētikas jomā uzticētos uzdevumus, ir būtiski gūt vispārēju priekšstatu par investīcijām Savienības enerģētikas infrastruktūrā. Komisija, ja tai būtu regulāri pieejami jaunākie dati un informācija, varētu izdarīt vajadzīgos salīdzinājumus un vērtējumus, kā arī ierosināt attiecīgus pasākumus, pamatojoties uz pareiziem datiem un analīzi, jo īpaši par energoresursu pieprasījuma un piedāvājuma bilanci nākotnē.
- (2) Pēdējos gados Savienībā un ārpus tās ir notikušas ievērojamas pārmaiņas enerģētikas jomā, un tādēļ, lai nodrošinātu Savienības energoapgādi un iekšējā tirgus funkcionēšanu, kā arī Savienības uzsāktu pāreju uz tādu enerģētikas sistēmu, kas rada maz oglekļa dioksīda, investīcijas enerģētikas infrastruktūrā ir kļuvušas par ārkārtīgi svarīgu jautājumu.
- (3) Jaunā situācija enerģētikas jomā prasa ievērojamas investīcijas visu enerģētikas sektoru infrastruktūras veidos, kā

arī prasa attīstīt jaunus infrastruktūru veidus un jaunas tehnoloģijas, kas vēl tikai ienāk tirgū. Enerģētikas nozares liberalizācija un lielāka iekšējā tirgus integrācija aizvien lielāku vietu atvēl uzņēmējiem, kas tajā investē. Vienlaikus jaunas politiskas prasības – piemēram, mērķi, kas paredz mainīt kopējo energoresursu bilanci – mainīs dalībvalstu politiku jaunu un/vai modernizētu infrastruktūru jomā.

- (4) Tādēļ Savienībā lielāka uzmanība būtu jāpievērš investīcijām enerģētikas infrastruktūrā, jo īpaši saistībā ar problēmu paredzēšanu, paraugprakses veicināšanu un lielāku informētību par turpmāko Savienības enerģētikas sistēmas attīstību.
- (5) Tālāb Komisijai un jo īpaši tās Enerģētikas tirgus novērošanas centram būtu vajadzīgi precīzi dati un informācija par investīciju projektiem – arī tādiem, kas ir saistīti ar infrastruktūras elementu slēgšanu – svarīgākās Savienības enerģētikas sistēmas daļās.
- (6) Saņemot datus un informāciju par gaidāmām ražošanas, pārsūtīšanas un glabāšanas jaudu pārmaiņām, kā arī par dažādu enerģētikas nozares sektoru projektiem ir Savienības interesēs – un tā ir svarīga arī nākotnes investīcijām. Tālāb būtu jānodrošina, lai Komisijai darītu zināmus investīciju projektus, kuros ir sākušies būvdarbi vai slēgšanas pasākumi, vai tādiem, kuros ir pieņemts galīgs lēmums par investīcijām.
- (7) Saskaņā ar *Euratom* līguma 41. un 42. pantu uzņēmumiem ir pienākums darīt zināmus savus investīciju projektus. Šāda informācija ir jāpapildina ar regulāriem, konkrētiem pārskatiem par investīciju projektu īstenošanas gaitu. Šādi papildu ziņojumi neskar *Euratom* līguma 41. līdz 44. pantu.

- (8) Lai Komisijai būtu pārskatāmas norises, kas gaidāmas Savienības enerģētikas sistēmā kopumā, ir vajadzīga saskaņota sistēma, kā dalībvalstīm sniegt pārskatus par investīciju projektiem, izmantojot atjauninātas oficiālu datu un informācijas kategorijas.
- (9) Dalībvalstīm tālab būtu jādara Komisijai zināmi dati un informācija par to teritorijā plānotiem vai notiekošiem enerģētikas infrastruktūras investīciju projektiem saistībā ar naftas, dabasgāzes, elektroenerģijas, tostarp elektroenerģijas no atjaunīgiem avotiem, biodegvielas ražošanu, glabāšanu un transportu un oglekļa dioksīda uztveršanu un uzglabāšanu, tostarp pieslēgšanos trešo valstu tīkliem. Iesaistītajiem uzņēmumiem būtu jānosaka pienākums konkrētos datus un informāciju darīt zināmu attiecīgai dalībvalstij.
- (10) Ņemot vērā enerģētikas sektora investīciju projektu laika plānošanu, pietiktu, ja pārskatus sniegtu reizi divos gados.
- (11) Lai novērstu nesamērīgu administratīvo nastu un maziem izmaksām dalībvalstīm un uzņēmumiem, jo īpaši maziem un vidējiem uzņēmumiem, šajā regulā būtu jāparedz iespēja atbrīvot dalībvalstis un uzņēmumus no pienākuma sniegt pārskatus ar noteikumu, ka Komisija tādu pašu informāciju saņem saskaņā ar enerģētikas nozarē pieņemtiem Savienības iestāžu īpašiem tiesību aktiem, kuru mērķis ir izveidot Savienībā konkurētspējīgus enerģijas tirgus, panākt ilgtspējīgu Savienības enerģētikas sistēmu un drošu Savienības apgādi ar enerģiju. Tādēļ būtu jāizvairās no jebkādas tādu ziņošanas pienākumu dublēšanās, kuri paredzēti gāzes un elektroenerģijas iekšējā tirgus trešajā tiesību aktu kopumā.
- (12) Lai datus apstrādātu, kā arī lai vienkāršotu un darītu drošu datu paziņošanu, Komisijai un jo īpaši tās Enerģētikas tirgus novērošanas centram būtu jāspēj veikt visus vajadzīgos pasākumus, jo īpaši – izmantot integrētus IT instrumentus un procedūras.
- (13) Personu aizsardzību no dalībvalstu veiktas personas datu apstrādes viedokļa regulē ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 95/46/EK⁽¹⁾, bet Komisijas veiktas personas datu apstrādes gadījumā personu aizsardzību regulē ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 45/2001⁽²⁾. Šī regula neietekmē minētos noteikumus.
- (14) Dalībvalstīm vai to deleģētām iestādēm un Komisijai būtu jāievēro komerciāli diskrešu datu un informācijas konfidencialitāte. Tāpēc dalībvalstīm vai to deleģētām iestādēm būtu jākrāj dati un informācija attiecīgu valstu līmenī un pēc tam jāiesniedz Komisijai, izņemot datus un informāciju par pārrobežu pārsūtīšanas projektiem. Vajadzības gadījumā Komisijai vajadzētu arī turpmāk datus vākt tā, lai neatklātu sīkākas ziņas par konkrētiem uzņēmumiem un iekārtām un lai šādas ziņas nevarētu izsecināt.
- (15) Komisijai un jo īpaši tās Enerģētikas tirgus novērošanas centram vajadzētu veikt regulāru un starpnozaru analīzi par Savienības enerģētikas sistēmas strukturālajām pārmaiņām un perspektīvām, vajadzības gadījumos padziļināti analizējot šīs enerģētikas sistēmas konkrētus aspektus. Šai analīzei jo īpaši vajadzētu palīdzēt apzināt iespējamās infrastruktūras un investīciju trūkumus, ņemot vērā energoresursu piedāvājuma un pieprasījuma bilanci. Analīzei arī vajadzētu dot ieguldījumu Savienības mēroga diskusijā par enerģijas infrastruktūrām, un tālab tās būtu jānosūta Eiropas Parlamentam, Padomei un Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai un jādara pieejamas ieinteresētām personām.
- (16) Lai rastu vienotu izpratni par potenciāliem infrastruktūras trūkumiem un saistītiem apdraudējumiem un veicinātu informētību par gaidāmām norisēm, Komisijai var palīdzēt eksperti no dalībvalstīm vai citi kompetenti eksperti.
- (17) Pēc iespējas izmantojot to pašu paziņojumu formātu, kuru izmanto saskaņā ar Komisijas Regulu (EK) Nr. 2386/96⁽³⁾, ar ko piemēro Padomes Regulu (EK) Nr. 736/96 (1996. gada 22. aprīlis) par Komisijas informēšanu par Koptienu interesējošu investīciju projektu naftas, dabasgāzes un elektroenerģijas sektoros piemērošanu⁽⁴⁾, un pēc apspriešanās ar attiecīgo valstu ekspertiem Komisijai vajadzētu pieņemt šīs regulas īstenošanai vajadzīgos tehniskos pasākumus.
- (18) Ņemot vērā grozījumu apmēru, kas ir vajadzīgi Regulas (EK) Nr. 736/96 pielāgošanai mūsdienu enerģētikas problēmām un kas būtu jāveic lielākas skaidrības labad, minētā regula būtu jāatceļ un jāaizstāj ar jaunu regulu,

(1) OV L 281, 23.11.1995., 31. lpp.

(2) OV L 8, 12.1.2001., 1. lpp.

(3) OV L 326, 17.12.1996., 13. lpp.

(4) OV L 102, 25.4.1996., 1. lpp.

IR PIEŅĒMUSI ŠO REGULU.

1. pants

Priekšmets un darbības joma

1. Ar šo regulu ir izveidota vienota sistēma, kā Komisijai dara zināmus datus un informāciju par enerģētikas infrastruktūras investīciju projektiem naftas, dabasgāzes, elektroenerģijas, tostarp elektroenerģijas no atjaunīgiem avotiem, un biodegvielas sektorā, kā arī par investīciju projektiem saistībā ar minētajos sektoros saražotā oglekļa dioksīda uztveršanu un uzglabāšanu.

2. Šī regula attiecas uz tādiem pielikumā minētiem investīciju projektu veidiem, kuru būve vai slēgšana ir sākusies vai kuros ir pieņemti galīgi lēmumi par investīcijām.

Turklāt dalībvalstis var iesniegt jebkurus aplēses datus vai sākotnēju informāciju par pielikumā minēto investīciju projektu veidiem, kurus plānots sākt piecu gadu laikā, un projektiem, kuru ekspluatāciju plānots izbeigt triju gadu laikā, bet kuros nav pieņemti galīgi lēmumi par investīcijām.

2. pants

Definīcijas

Šajā regulā ir šādas definīcijas:

1) "infrastruktūra" ir visas iekārtas vai iekārtu daļas, kas ir saistītas ar ražošanu, pārsūtīšanu un glabāšanu;

2) "investīciju projekti" ir projekti, kuros paredzēts:

i) būvēt jaunas infrastruktūras;

ii) pārveidot un modernizēt esošās infrastruktūras, palielināt vai samazināt to jaudas;

iii) daļēji vai pilnībā slēgt pastāvošu infrastruktūru;

3) "galīgs lēmums par investīcijām" ir uzņēmuma līmenī pieņemts lēmums noteikti atvēlēt līdzekļus kāda projekta investīciju fāzei, un investīciju fāze ir fāze, kurā notiek būvēšana vai slēgšana un tiek veikti kapitālieguldījumi.

Investīciju fāzē neietilpst plānošanas fāze, kurā sagatavo projekta īstenošanu un kurā pēc vajadzības ietilpst tehniski saimniecisku iespēju ekspertīze, sagatavošanas darbi un tehniska izpēte, atļauju un pilnvarojumu saņemšana, un tiek veikti kapitālieguldījumi;

4) "būvējamie investīciju projekti" ir investīciju projekti, saskaņā ar kuriem ir sākti būvdarbi un veikti kapitālieguldījumi;

5) "slēgšana" ir fāze, kurā infrastruktūru padara neizmantojamu uz visiem laikiem;

6) "ražošana" ir elektrības ģenerācija un kurināmā un degvielas – arī biodegvielu – apstrāde;

7) "pārsūtīšana" ir enerģijas avotu vai enerģijas ražojumu, vai oglekļa dioksīda transportēšana pa tīkliem, konkrēti:

i) pa cauruļvadiem, kas nav ieguves un apstrādes posma cauruļvadu tīkli un tāda cauruļvadu daļa, kura galvenokārt pieder pie vietējas sadales tīkliem; vai

ii) pa savstarpēji savienotām īpaša augstsprieguma un augstsprieguma sistēmām, kas nav sistēmas, kuras galvenokārt pieder pie vietējas sadales tīkliem;

8) "uzglabāšana" ir enerģijas vai enerģijas avotu pastāvīga vai pagaidu uzkrāšana virszemes vai pazemes infrastruktūras objektos vai ģeoloģiskos objektos vai oglekļa dioksīda ietvērums ģeoloģiskos pazemes veidojumos;

9) "uzņēmumi" ir visas fiziskas personas, privātas vai publiskas juridiskas personas, kas pieņem lēmumus par investīciju projektiem vai tos īsteno;

10) "enerģijas avoti" ir:

i) primāri enerģijas avoti, piemēram, nafta, dabasgāze vai ogles;

ii) pārveidotas enerģijas avoti, piemēram, elektrība;

- iii) atjaunīgi enerģijas avoti, tostarp hidroelektrostacijas, biomasas, biogāze, vējš, saule, paisums un bēgums, viņi, kā arī ģeotermiska enerģija;
- iv) enerģijas ražojumi, piemēram, naftas pārstrādes produkti un biodeģvielas;
- 11) "Īpaša struktūra" ir struktūra, kam ar kādu Savienības tiesību aktiem īpaši enerģētikas sektorā ir uzticēts sagatavot un pieņemt enerģētikas infrastruktūras tīklu attīstības un investīciju daudzgadu plānus visas Savienības mērogā, piemēram, Elektroenerģijas pārvades sistēmu operatoru Eiropas tīklam ("ENTSO-E"), kas minēts 4. pantā Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (EK) Nr. 714/2009 (2009. gada 13. jūlijs) par nosacījumiem attiecībā uz piekļuvi tīklam elektroenerģijas pārrobežu tirdzniecībā⁽¹⁾, un Eiropas Gāzes pārvades sistēmu operatoru Eiropas tīklam ("ENTSO-G"), kas minēts 4. pantā Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (EK) Nr. 715/2009 (2009. gada 13. jūlijs) par nosacījumiem attiecībā uz piekļuvi dabasgāzes pārvades tīkliem⁽²⁾.

3. pants

Datu paziņošana

1. Ievērojot samērību no datu vākšanas un pārskatu sniegšanas radītās nastas viedokļa, dalībvalstis vai iestādes, kurām tās šo uzdevumu ir deleģējušas, no 2011. gada 1. janvāra un pēc tam reizi divos gados apkopo visus šajā regulā noteiktos datus un informāciju.

Regulā paredzētos datus un informāciju par attiecīgiem projektiem tās dara zināmu Komisijai 2011. gadā, un tas ir pirmais pārskata sniegšanas gads, bet pēc tam – reizi divos gados. Datus sniedzamajā paziņojumā apkopo, izņemot datus un attiecīgu informāciju par pārrobežu pārsūtīšanas projektiem.

Dalībvalstis vai to deleģētas iestādes apkopotos datus un informāciju par konkrētiem projektiem dara zināmus līdz attiecīgā pārskata sniegšanas gada 31. jūlijam.

2. Dalībvalstis vai to deleģētas iestādes ir atbrīvotas no 1. punktā noteiktā pienākuma – ja un ciktāl saskaņā ar enerģētikas sektoram īpaši pieņemtiem Savienības tiesību aktiem vai *Euratom* līgumu:

- a) attiecīga dalībvalsts vai tās deleģēta iestāde šīs regulas prasībām atbilstīgus datus vai informāciju jau ir darījusi Komisijai zināmus un ir norādījusi attiecīgā paziņojuma datumu un konkrēto tiesību aktu; vai
- b) īpaši struktūrai ir uzticēts Savienības mērogā sagatavot enerģētikas infrastruktūras daudzgadu investīciju plānu, un šī struktūra minētajām vajadzībām apkopo šīs regulas prasībām atbilstīgus datus un informāciju. Tādā gadījumā un, kā šajā regulā paredzēts, īpaša struktūra dara Komisijai zināmus visus attiecīgos datus un informāciju.

4. pants

Datu avoti

Līdz katra pārskata sniegšanas gada 1. jūnijam attiecīgie uzņēmumi, kas plāno dalībvalstu teritorijā īstenot investīciju projektus, dalībvalstīm vai to deleģētām iestādēm dara zināmus 3. pantā minētos datus vai informāciju. Dati vai informācija, kas ir darīta zināma, atspoguļo investīciju projektu stāvokli attiecīgā pārskata sniegšanas gada 31. martā.

Tomēr punkta pirmā daļa uz uzņēmumiem neattiecas, ja attiecīgā dalībvalsts pieņem lēmumu izmantot citus līdzekļus, lai Komisijai sniegtu 3. pantā minētos datus vai informāciju.

5. pants

Paziņojumu saturs

1. Par pielikumā minētajiem investīciju projektu veidiem 3. pantā paredzētajā paziņojumā pēc vajadzības attiecīgi norāda:

- a) plānoto vai būvējamo jaudu apjomu;
- b) plānotās vai būvējamās infrastruktūras vai jaudu tipu un galvenos parametrus, arī pārrobežu pārsūtīšanas projektu atrašanās vietas, ja vajadzīgs;
- c) paredzamo ekspluatācijā nodošanas gadu;
- d) izmantoto enerģijas avotu veidu;
- e) iekārtas, kas spēj reaģēt uz piegādes drošības krīzēm, piemēram, iekārtas, kas ļauj plūsmas pārvērst pretējā virzienā vai pāriet uz citu kurināmo; un

⁽¹⁾ OV L 211, 14.8.2009., 15. lpp.

⁽²⁾ OV L 211, 14.8.2009., 36. lpp.

f) iekārtas oglekļa dioksīda uztveršanas sistēmām vai oglekļa dioksīda uztveršanas un uzglabāšanas mehānismu uzstādīšana pēc nodošanas ekspluatācijā.

2. Par paredzēto jaudu slēgšanu 3. pantā paredzētajā paziņojumā norāda:

a) attiecīgās infrastruktūras būtību un jaudu; un

b) iespējamo slēgšanas gadu.

3. Visos paziņojumos saskaņā ar 3. pantu vajadzības gadījumā norāda uzstādīto ražošanas, pārsūtīšanas un uzglabāšanas jaudu kopējo tilpumu, kas ir pieejams attiecīgā pārskata sniegšanas gada sākumā vai kuru darbība ir pārtraukta ilgāk par trim gadiem.

Dalībvalstis, to deleģētas iestādes vai 3. panta 2. punkta b) apakšpunktā minētā īpašā struktūra var paziņojumus papildināt ar attiecīgām piebildēm, piemēram, piebildes par investīciju projektu īstenošanas kavējumiem un šķēršļiem.

6. pants

Datu kvalitāte un publicēšana

1. Dalībvalstis, to deleģētas iestādes vai attiecīgos gadījumos īpašās struktūras tiecas nodrošināt, lai Komisijai paziņotie dati un informācija būtu kvalitatīva, svarīga, precīza, skaidra, laicīga un saskaņota.

Saistībā ar īpašajām struktūrām dalībvalstis var pievienot attiecīgas piebildes paziņotajiem datiem un informācijai.

2. Komisija var publicēt datus un informāciju, kas tai ir pārsūtīta saskaņā ar šo regulu, jo īpaši 10. panta 3. punktā minētās analīzes, ar noteikumu, ka datus un informāciju publicē apkopoti tā, lai neatklātu sīkākas ziņas par konkrētiem uzņēmumiem un iekārtām vai lai šādas ziņas nevarētu izsecināt.

3. Visas dalībvalstis, Komisija vai to deleģētas iestādes ievēro to rīcībā esošu komerciāli diskretu datu vai informācijas konfidencialitāti.

7. pants

Īstenošanas noteikumi

Ievērojot šīs regulas ierobežojumus, Komisija līdz 2010. gada 31. oktobrim pieņem vajadzīgos noteikumus, lai īstenotu šo regulu attiecībā uz formu un citiem tehniskiem aspektiem saistībā ar 3. un 5. pantā minēto datu un informācijas paziņošanu.

8. pants

Datu apstrāde

Komisija atbild par to IT resursu izstrādi, izvietošanu, apsaimniekošanu un uzturēšanu, kas vajadzīgi saskaņā ar šo regulu Komisijai paziņoto enerģijas infrastruktūru datu vai informācijas saņemšanai, glabāšanai un apstrādei.

9. pants

Fizisku personu aizsardzība no datu apstrādes viedokļa

Šī regula neskar Savienības tiesības un jo īpaši negroza ar Direktīvu 95/46/EK noteiktos dalībvalstu pienākumus personas datu apstrādē vai pienākumus, kas Savienības iestādēm un struktūrām ir noteikti ar Regulu (EK) Nr. 45/2001 par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi, veicot uzticētos pienākumus.

10. pants

Uzraudzība un pārskatu sniegšana

1. Pamatojoties uz piesūtītajiem datiem un informāciju un attiecīgos gadījumos uz citiem datu avotiem, tostarp uz datiem, ko Komisija ir iegādājusies, un ņemot vērā attiecīgas analīzes, piemēram, gāzes un elektrības tīklu attīstības daudzgadu plānus, Komisija Eiropas Parlamentam, Padomei un Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai pārsūta un reizi divos gados publicē visu Savienības enerģijas sistēmas sektoru struktūru attīstības analīzi un perspektīvas. Šīs analīzes mērķi ir šādi:

a) apzināt nākotnē iespējamās atšķirības starp enerģijas pieprasījumu un piedāvājumu, kas būtu nozīmīgs Savienības enerģijas politikas perspektīvā;

b) apzināt šķēršļus investīcijām un veicināt paraugpraksi, lai tos novērstu; un

c) vairojot pārskatāmību tirgus dalībnieku un potenciālu jaunu tirgus dalībnieku interesēs.

Pamatojoties uz tādiem datiem un informāciju, Komisija var veikt arī īpašu analīzi, ja atzīst to par vajadzīgu vai lietderīgu.

2. Gatavojot 1. punktā minētās analīzes, Komisijai var palīdzēt eksperti no dalībvalstīm un/vai citi attiecīgā jomā kompetenti eksperti un profesionālās apvienības.

Komisija nodrošina visas dalībvalstis ar iespēju izteikt piebildes par analīžu projektiem.

3. Komisija pārrunā analīzes ar ieinteresētām pusēm, piem., ENTSO-E, ENTSO-G, Gāzes jautājumu koordinācijas grupu (*Gas Coordination Group*) un Naftas piegādes grupu (*Oil Supply Group*).

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Luksemburgā, 2010. gada 24. jūnijā

11. pants

Pārskatīšana

Līdz 2015. gada 23. jūlijam Komisija pārskatīs šīs regulas īstenošanu un Eiropas Parlamentam un Padomei iesniegs ziņojumu par pārskatīšanas rezultātiem. Pārskata ziņojumā Komisija *inter alia* izskatīs iespēju paplašināt darbības jomu un aptvert arī gāzes, naftas un ogļu ieguvu.

12. pants

Atcelšana

Regulu (EK) Nr. 736/96 atceļ.

13. pants

Stāšanās spēkā

Šī regula stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

Padomes vārdā –

priekšsēdētājs

J. BLANCO LÓPEZ

PIELIKUMS

INVESTĪCIJU PROJEKTI

1. NAFTA

1.1. Pārstrāde

- Pārvaices iekārtas ar jaudu vismaz 1 milj. tonnu gadā,
- pārvaices jaudu palielināšana, pārsniedzot 1 milj. tonnu gadā,
- konversijas/krekinga iekārtas ar jaudu vismaz 500 tonnu dienā,
- mazuta/gāzeļļu/naftas pārstrādes izejvielu/citu naftas pārvaices produktu nogulšņu atsērošanas iekārtas.

Tas neattiecas uz ķīmiskām rūpnīcām, kas neražo kurināmo un/vai motordegvielas vai ražo tos tikai kā blakusproduktus.

1.2. Transports

- Jēlnaftas cauruļvadi ar jaudu vismaz 3 milj. tonnu gadā, un tādu cauruļvadu tīklu pagarināšana vismaz par 30 vai vairāk km,
- naftas produktu cauruļvadi ar jaudu vismaz 1,5 milj. tonnu gadā, un tādu cauruļvadu pagarināšana vismaz par 30 vai vairāk kilometriem,
- cauruļvadi, kas ir būtiski svarīgi savstarpēji savienotos valstu vai starptautiskos tīklos, kā arī cauruļvadi un saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību ("LESD") 171. pantu ⁽¹⁾ izstrādātajās pamatnostādnēs noteikti vispārējas intereses projekti.

Tas neattiecas uz militārām vajadzībām izbūvētiem cauruļvadiem un cauruļvadiem izejvielu piegādei pārstrādes iekārtām, kas neietilpst 1.1. punktā noteiktajā jomā.

1.3. Uzglabāšana

- Jēlnaftas un naftas produktu uzglabāšanas iekārtas (iekārtas ar 150 000 m³ un lielāku jaudu vai tvertnes ar tilpumu vismaz 100 000 m³).

Tas neattiecas uz militārām vajadzībām paredzētām tvertnēm un tvertnēm izejvielu piegādei pārstrādes iekārtām, kas neietilpst 1.1. punktā noteiktajā jomā.

2. GĀZE

2.1. Pārsūtīšana

- Gāzes, arī dabasgāzes un biogāzes pārsūtīšanas cauruļvadi, kas pieder pie tīkla, kurā ir galvenokārt augstspiediena cauruļvadi, bet pie kā nepieder cauruļvadi, kas ir daļa no ieguves un apstrādes posma cauruļvadu tīkla un kas nepieder pie tās augstspiediena cauruļvadu tīkla daļas, ko galvenokārt izmanto, izplatot dabasgāzi vietējam patēriņam,
- cauruļvadi, kā arī saskaņā ar LESD 171. pantu ⁽²⁾ izstrādātajās pamatnostādnēs noteikti vispārējas intereses projekti.

2.2. Sašķidrīnātas dabasgāzes termināli

- Sašķidrīnātas dabasgāzes importa termināli, kā regazifikācijas jaudas ir 1 miljards m³ gadā vai vairāk.

2.3. Uzglabāšana

- Uzglabāšanas iekārtas, kas ir pievienotas 2.1. punktā minētajiem transporta cauruļvadiem.

Tas neattiecas uz gāzes cauruļvadiem, termināliem un iekārtām, kas ir paredzētas militārām vajadzībām, un tādu ķīmisko rūpnīcu apgādei ar gāzi, kuri neražo enerģijas ražojumus vai ražo tos tikai kā blakusproduktus.

3. ELEKTRĪBA

3.1. Ražošana

- Termoelektrostacijas un kodolspēkstacijas (ģeneratori ar 100 MWe vai lielāku jaudu),
- iekārtas elektroenerģijas ģenerācijai no biomasas/biošķidrūmiem/atkritumiem (ģeneratori ar 20 MW vai lielāku jaudu),

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Lēmums Nr. 1364/2006/EK (2006. gada 6. septembris), ar ko nosaka pamatnostādnes Eiropas enerģētikas tīkliem (OV L 262, 22.9.2006., 1. lpp.), ir pieņemts saskaņā ar Eiropas Kopienas dibināšanas līguma 155. pantu.

⁽²⁾ Lēmums Nr. 1364/2006/EK ir pieņemts saskaņā ar EK līguma 155. pantu.

- elektrostacijas un lietderīgi izmantojamas siltumenerģijas koģenerācijas stacijas (elektrības ražošanas iekārtas ar 20 MW vai lielāku jaudu),
- hidroelektrostacijas (iekārtas ar 30 MW vai lielāku jaudu),
- vēja spēkstacijas ar 20 MW vai lielāku jaudu,
- koncentrētas saules siltumenerģijas un ģeotermiskas iekārtas (ar 20 MW un lielāku jaudu),
- fotoelementu iekārtas (ar 10 MW vai lielāku jaudu).

3.2. Pārsūtīšana

- Virszemes pārvades līnijas, ja tās ir konstruētas spriegumam, ko valsts mērogā parasti lieto starpsavienojumiem, un ja tās ir konstruētas 220 kV vai lielākam spriegumam,
- pazemes un zemūdens kabeļu pārvades līnijas, ja tās ir konstruētas 150 kV vai lielākam spriegumam,
- saskaņā ar LESD 171. pantu ⁽¹⁾ izstrādātajās pamatnostādnēs noteikti vispārējas intereses projekti.

4. BIODĒGVIELA

4.1. Ražošana

- Iekārtas, kas var ražot vai pārstrādāt biodeģvijas (iekārtas, kas gadā var saražot 50 000 tonnu vai vairāk).

5. OGLEKĻA DIOKSĪDS

5.1. Transports

- Ar 1.1. un 3.1. punktā minētām ražošanas iekārtām saistīti CO₂ cauruļvadi.

5.2. Uzglabāšana

- Uzglabāšanas iekārtas (glabātavas vai kompleksi ar 100 kilotonnu un lielāku jaudu).

Tas neattiecas uz pētniecībai vai tehnoloģiju attīstīšanai paredzētām uzglabāšanas iekārtām.

⁽¹⁾ Lēmums Nr. 1364/2006/EK ir pieņemts saskaņā ar EK līguma 155. pantu.

KOMISIJAS REGULA (ES) Nr. 618/2010**(2010. gada 14. jūlijs),****ar kuru nosaka standarta importa vērtības atsevišķu veidu augļu un dārzeņu ieviešanas cenas noteikšanai**

EIROPAS KOMISIJA,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību,

ņemot vērā Padomes 2007. gada 22. oktobra Regulu (EK) Nr. 1234/2007, ar ko izveido lauksaimniecības tirgu kopīgu organizāciju un paredz īpašus noteikumus dažiem lauksaimniecības produktiem (Vienotā TKO regula) ⁽¹⁾,ņemot vērā Komisijas 2007. gada 21. decembra Regulu (EK) Nr. 1580/2007, ar ko nosaka Regulu (EK) Nr. 2200/96, (EK) Nr. 2201/96 un (EK) Nr. 1182/2007 īstenošanas noteikumus augļu un dārzeņu nozarē ⁽²⁾, un jo īpaši tās 138. panta 1. punktu,

tā kā:

Regulā (EK) Nr. 1580/2007, piemērojot Urugvajas kārtas daudzpusējo tirdzniecības sarunu iznākumus, paredzēti kritēriji, pēc kuriem Komisija nosaka standarta importa vērtības minētās regulas XV pielikuma A daļā norādītajiem produktiem no trešām valstīm un laika periodiem,

IR PIENĒMUSI ŠO REGULU.

1. pants

Standarta importa vērtības, kas paredzētas Regulas (EK) Nr. 1580/2007 138. pantā, ir tādas, kā norādīts šīs regulas pielikumā.

2. pants

Šī regula stājas spēkā 2010. gada 15. jūlijā.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2010. gada 14. jūlijā

Komisijas vārdā,
priekšsēdētāja vārdā –
lauksaimniecības un lauku attīstības ģenerāldirektors
Jean-Luc DEMARTY

⁽¹⁾ OV L 299, 16.11.2007., 1. lpp.⁽²⁾ OV L 350, 31.12.2007., 1. lpp.

PIELIKUMS

Standarta importa vērtības atsevišķu veidu augļu un dārzeņu ieviešanas cenas noteikšanai

(EUR/100 kg)

KN kods	Trešās valsts kods ⁽¹⁾	Standarta ieviešanas vērtība
0702 00 00	MK	38,5
	TR	85,9
	ZZ	62,2
0707 00 05	TR	108,5
	ZZ	108,5
0709 90 70	TR	99,9
	ZZ	99,9
0805 50 10	AR	80,8
	TR	111,6
	UY	74,4
	ZA	83,6
	ZZ	87,6
0808 10 80	AR	110,8
	BR	71,3
	CA	119,1
	CL	96,5
	CN	57,9
	NZ	111,5
	US	115,5
	UY	116,3
	ZA	98,1
	ZZ	99,7
	0808 20 50	AR
CL		130,6
NZ		141,4
ZA		99,9
ZZ		123,9
0809 10 00	TR	197,6
	ZZ	197,6
0809 20 95	TR	273,5
	US	509,9
	ZZ	391,7
0809 30	AR	130,0
	TR	148,9
	ZZ	139,5
0809 40 05	IL	164,9
	TR	141,2
	ZZ	153,1

⁽¹⁾ Valstu nomenklatūra, kas paredzēta Komisijas Regulā (EK) Nr. 1833/2006 (OV L 354, 14.12.2006., 19. lpp.). Kods "ZZ" nozīmē "citas izcelsmes vietas".

KOMISIJAS REGULA (ES) Nr. 619/2010**(2010. gada 14. jūlijs),****ar ko groza ar Regulu (EK) Nr. 877/2009 2009./10. tirdzniecības gadam noteiktās reprezentatīvās cenas un papildu ievadmitas nodokļus dažiem cukura nozares produktiem**

EIROPAS KOMISIJA,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību,

ņemot vērā Padomes 2007. gada 22. oktobra Regulu (EK) Nr. 1234/2007, ar ko izveido lauksaimniecības tirgu kopīgu organizāciju un paredz īpašus noteikumus dažiem lauksaimniecības produktiem (Vienotā TKO regula) ⁽¹⁾,ņemot vērā Komisijas 2006. gada 30. jūnija Regulu (EK) Nr. 951/2006, ar ko paredz sīki izstrādātus noteikumus par to, kā īstenot Padomes Regulu (EK) Nr. 318/2006 saistībā ar tirdzniecību ar trešām valstīm cukura nozarē ⁽²⁾, un jo īpaši tās 36. panta 2. punkta otrās daļas otro teikumu,

tā kā:

- (1) Reprezentatīvās cenas un papildu ievadmitas nodokļi, kas 2009./10. tirdzniecības gadā piemērojami baltajam

cukuram, jēlcukuram un dažu veidu sīrupam, tika noteikti ar Komisijas Regulu (EK) Nr. 877/2009 ⁽³⁾. Šajās cenās un nodokļos jaunākie grozījumi izdarīti ar Komisijas Regulu (ES) Nr. 616/2010 ⁽⁴⁾.

- (2) Saskaņā ar datiem, kas patlaban ir Komisijas rīcībā, minētās summas ir jāgroza atbilstīgi Regulā (EK) Nr. 951/2006 paredzētajiem noteikumiem un kārtībai,

IR PIENĒMUSI ŠO REGULU.

1. pants

Ar Regulu (EK) Nr. 951/2006 2009./10. tirdzniecības gadam noteiktās reprezentatīvās cenas un papildu ievadmitas nodokļi, kas piemērojami Regulas (EK) Nr. 877/2009 36. pantā minētajiem produktiem, tiek grozīti un ir sniegti šīs regulas pielikumā.

2. pants

Šī regula stājas spēkā 2010. gada 15. jūlijā.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2010. gada 14. jūlijā

*Komisijas vārdā,
priekšsēdētāja vārdā –
lauksaimniecības un lauku attīstības ģenerāldirektors
Jean-Luc DEMARTY*

⁽¹⁾ OV L 299, 16.11.2007., 1. lpp.

⁽²⁾ OV L 178, 1.7.2006., 24. lpp.

⁽³⁾ OV L 253, 25.9.2009., 3. lpp.

⁽⁴⁾ OV L 179, 14.7.2010., 6. lpp.

PIELIKUMS

Grozītās reprezentatīvās cenas un papildu ievedmaksas nodokļi, kas no 2010. gada 15. jūlija piemērojami baltajam cukuram, jēlcukuram un produktiem ar KN kodu 1702 90 95

(EUR)

KN kods	Reprezentatīvā cena par attiecīgā produkta 100 tīrsvara kilogramiem	Papildu ievedmaksas nodoklis par attiecīgā produkta 100 tīrsvara kilogramiem
1701 11 10 ⁽¹⁾	41,21	0,00
1701 11 90 ⁽¹⁾	41,21	2,54
1701 12 10 ⁽¹⁾	41,21	0,00
1701 12 90 ⁽¹⁾	41,21	2,24
1701 91 00 ⁽²⁾	47,57	3,20
1701 99 10 ⁽²⁾	47,57	0,07
1701 99 90 ⁽²⁾	47,57	0,07
1702 90 95 ⁽³⁾	0,48	0,23

⁽¹⁾ Standarta kvalitātei, kas noteikta Padomes Regulas (EK) Nr. 1234/2007 IV pielikuma III punktā.

⁽²⁾ Standarta kvalitātei, kas noteikta Padomes Regulas (EK) Nr. 1234/2007 IV pielikuma II punktā.

⁽³⁾ Aprēķins uz 1 % saharozes saturu.

KOMISIJAS REGULA (ES) Nr. 620/2010**(2010. gada 14. jūlijs)****par mājputnu gaļas ievēšanas atļauju izdošanu atbilstoši pieteikumiem, kas 2010. gada jūlija pirmajās septiņās dienās iesniegti saskaņā ar tarifa kvotām, kuras atvērtas ar Regulu (EK) Nr. 616/2007**

EIROPAS KOMISIJA,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību,

ņemot vērā Padomes 2007. gada 22. oktobra Regulu (EK) Nr. 1234/2007, ar ko izveido lauksaimniecības tirgu kopīgu organizāciju un paredz īpašus noteikumus dažiem lauksaimniecības produktiem (Vienotā TKO regula) ⁽¹⁾,ņemot vērā Komisijas 2006. gada 31. augusta Regulu (EK) Nr. 1301/2006, ar ko nosaka kopīgus noteikumus lauksaimniecības produktu importa tarifu kvotu administrēšanai, izmantojot ievēšanas atļauju sistēmuus noteikumus lauksaimniecības produktu importa tarifu kvotu administrēšanai, izmantojot ievēšanas atļauju sistēmu ⁽²⁾, un jo īpaši tās 7. panta 2. punktu,ņemot vērā Komisijas 2007. gada 4. jūnija Regulu (EK) Nr. 616/2007, ar ko atver Kopienas tarifa kvotas mājputnu gaļai ar izcelsmi Brazīlijā, Taizemē un citās trešās valstīs un paredz to pārvaldību ⁽³⁾, un jo īpaši tās 5. panta 5. punktu,

tā kā:

- (1) Ar Regulu (EK) Nr. 616/2007 ir atvērtas tarifa kvotas mājputnu gaļas produktu ievēšanai.
- (2) Ievēšanas atļauju pieteikumi, kas iesniegti 2010. gada jūlija pirmajās septiņās dienās par apakšperiodu no 2010. gada 1. oktobra līdz 31. decembrim, attiecībā uz dažām kvotām pārsniedz pieejamos daudzumus. Tāpēc ir jānosaka, par kādu apjomu ievēšanas atļaujas var izdot, nosakot piešķiruma koeficientu, ko piemēro prasītajiem daudzumiem.

IR PIENĒMUSI ŠO REGULU.

1. pants

Ievēšanas atļauju pieteikumiem, kas saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 616/2007 iesniegti par apakšperiodu no 2010. gada 1. oktobra līdz 31. decembrim, piemēro šīs regulas pielikumā norādīto piešķiruma koeficientu.

2. pants

Šī regula stājas spēkā 2010. gada 15. jūlijā.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2010. gada 14. jūlijā

*Komisijas vārdā,
priekšsēdētāja vārdā –
lauksaimniecības un lauku attīstības ģenerāldirektors
Jean-Luc DEMARTY*

⁽¹⁾ OV L 299, 16.11.2007., 1. lpp.

⁽²⁾ OV L 238, 1.9.2006., 13. lpp.

⁽³⁾ OV L 142, 5.6.2007., 3. lpp.

PIELIKUMS

Grupas Nr.	Kārtas Nr.	Piešķiruma koeficients importa licenču pieteikumiem, kas iesniegti par apakšperiodu no 1.10.2010. līdz 31.12.2010. (%)
1	09.4211	0,400612
5	09.4215	0,378838
6	09.4216	7,14204

LĒMUMI

KOMISIJAS LĒMUMS

(2010. gada 8. jūlijs),

ar ko groza Lēmuma 93/52/EEK pielikumus attiecībā uz Lietuvas, kā arī Molizes reģiona Itālijā atzīšanu par oficiāli brīvu no brucelozes (*B. melitensis*) un ar ko groza Lēmuma 2003/467/EK pielikumus attiecībā uz noteiktu Itālijas administratīvo reģionu atzīšanu par oficiāli brīviem no govju tuberkulozes, liellopu brucelozes un govju enzootiskās leikozes

(izzinots ar dokumenta numuru C(2010) 4592)

(Dokuments attiecas uz EEZ)

(2010/391/ES)

EIROPAS KOMISIJA,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību,

ņemot vērā Padomes 1964. gada 26. jūnija Direktīvu 64/432/EEK par dzīvnieku veselības problēmām, kas ietekmē liellopu un cūku tirdzniecību Kopienā⁽¹⁾, un jo īpaši tās A pielikuma I daļas 4. punktu, A pielikuma II daļas 7. punktu un D pielikuma I daļas E punktu,

ņemot vērā Padomes 1991. gada 28. janvāra Direktīvu 91/68/EEK par dzīvnieku veselības prasībām, kas ietekmē aitu un kazu tirdzniecību Kopienā⁽²⁾, un jo īpaši tās A pielikuma 1. nodaļas II daļu,

tā kā:

- (1) Padomes Direktīvā 91/68/EEK ir noteikti dzīvnieku veselības nosacījumi, kuros reglamentēta aitu un kazu tirdzniecība Savienībā. Tajā ir paredzēti nosacījumi, ar kādiem dalībvalstis vai to reģionus atzīst par oficiāli brīviem no brucelozes.
- (2) Komisijas 1992. gada 21. decembra Lēmuma 93/52/EEK, ar ko nosaka dažu dalībvalstu vai reģionu atbilstību prasībām attiecībā uz brucelozi (*B. melitensis*) un saskaņā ar šīm prasībām piešķir tām tādas dalībvalsts vai reģiona statusu, kas ir oficiāli brīvi no šīs slimības⁽³⁾, pielikumos minētas dalībvalstis un to reģioni, kas saskaņā ar Direktīvu 91/68/EEK ir atzīti par oficiāli brīviem no brucelozes (*B. melitensis*).

(3) Lietuva ir iesniegusi Komisijai dokumentus, kas apliecina atbilstību attiecīgiem Direktīvā 91/68/EEK paredzētiem nosacījumiem, lai visu tās teritoriju atzītu par oficiāli brīvu no brucelozes (*B. melitensis*). Tāpēc minētā dalībvalsts jāatzīst par oficiāli brīvu no minētās slimības. Tāpēc attiecīgi jāgroza Lēmuma 93/52/EEK I pielikums.

(4) Itālija ir iesniegusi Komisijai dokumentus, kas apliecina atbilstību attiecīgiem Direktīvā 91/68/EEK paredzētiem nosacījumiem, par visām provincēm Molizes reģionā, lai šo reģionu varētu atzīt par oficiāli brīvu no brucelozes (*B. melitensis*). Tāpēc minētais reģions jāatzīst par oficiāli brīvu no minētās slimības.

(5) Itālija ir arī lūgusi, lai tiktu izdarīti grozījumi ierakstā par minēto dalībvalsti Lēmuma 93/52/EEK II pielikumā noteiktajā to dalībvalstu reģionu sarakstā, kas atzīti par oficiāli brīviem no brucelozes (*B. melitensis*). Saskaņā ar pašlaik Itālijā spēkā esošo administratīvo iedalījumu Trentīno-Alto Adidžes reģionu iedala divos atsevišķos reģionos: Bolcāno provincē un Trento provincē. Sardīnijas reģionu iedala astoņās provincēs. Turklāt, tā kā visas provinces Lombardijas, Pjemontas, Toskānas, Sardīnijas un Umbrijas reģionā jau ir atzītas par oficiāli brīvām no brucelozes (*B. melitensis*), minētie reģioni pilnībā jāatzīst par oficiāli brīviem no minētās slimības.

(6) Tāpēc attiecīgi jāgroza ieraksts par Itāliju Lēmuma 93/52/EEK II pielikumā.

(7) Direktīva 64/432/EEK attiecas uz liellopu un cūku tirdzniecību Savienībā. Tajā ir paredzēti nosacījumi, ar kādiem dalībvalstis vai dalībvalstu daļas var atzīt par oficiāli brīvām no tuberkulozes, brucelozes un govju enzootiskās leikozes attiecībā uz liellopu ganāmpulkiem.

⁽¹⁾ OV L 121, 29.7.1964., 1977./64. lpp.

⁽²⁾ OV L 46, 19.2.1991., 19. lpp.

⁽³⁾ OV L 13, 21.1.1993., 14. lpp.

- (8) Komisijas 2003. gada 23. jūnija Lēmuma 2003/467/EK, ar ko nosaka no tuberkulozes, brucelozes un govju enzootiskās leikozes oficiāli brīvu statusu dažām dalībvalstīm un dalībvalstu reģioniem attiecībā uz liellopu ganāmpulkiem ⁽¹⁾, I, II un III pielikumā attiecīgi minētas šādas dalībvalstis un reģioni.
- (9) Itālija ir iesniegusi Komisijai dokumentus, kas apliecina atbilstību attiecīgiem Direktīvā 64/432/EEK paredzētiem nosacījumiem, par visām provincēm Lombardijas un Toskānas reģionā un Kaljāri, Medio-Kampidano, Oljiastras un Olbia-Tempio provinci Sardīnijas reģionā, lai šos reģionus un provinces varētu atzīt par Itālijas reģioniem, kas oficiāli brīvi no tuberkulozes.
- (10) Itālija ir iesniegusi Komisijai dokumentus, kas apliecina atbilstību attiecīgiem Direktīvā 64/432/EEK paredzētiem nosacījumiem, par Kampobaso provinci Molīzes reģionā, lai šo provinci varētu atzīt par Itālijas reģionu, kurš ir oficiāli brīvs no brucelozes.
- (11) Itālija ir arī iesniegusi Komisijai dokumentus, kas apliecina atbilstību attiecīgiem Direktīvā 64/432/EEK paredzētiem nosacījumiem, par Neapoles provinci Kampānijas reģionā, Brindisi provinci Apūlijas reģionā un Agridžento, Kaltanisetas, Sirakūzu un Trapani provinci Sicīlijas reģionā, lai šīs provinces varētu atzīt par Itālijas reģioniem, kuri ir oficiāli brīvi no govju enzootiskās leikozes.
- (12) Pēc Itālijas iesniegto dokumentu izvērtēšanas Itālijas attiecīgās provinces un reģioni ir jāatzīst attiecīgi par oficiāli brīviem no tuberkulozes, oficiāli brīviem no brucelozes un oficiāli brīviem no govju enzootiskās leikozes.
- (13) Itālija ir arī lūgusi, lai tiktu izdarīti grozījumi ierakstā par minēto dalībvalsti Lēmuma 2003/467/EK pielikumos noteiktajos to dalībvalstu reģionu sarakstos, kas atzīti par oficiāli brīviem no tuberkulozes, brucelozes un oficiāli brīviem no govju enzootiskās leikozes. Saskaņā ar pašlaik Itālijā spēkā esošo administratīvo iedalījumu Trentīno-Alto Adidžes reģionu iedala divos atsevišķos reģionos: Bolcāno provincē un Trento provincē.
- (14) Turklāt, tā kā visas Lēmuma 2003/467/EK II pielikuma 2. nodaļā minētās provinces Emīlijas-Romanjas, Lombardijas, Sardīnijas un Umbrijas reģionā jau ir atzītas par oficiāli brīvām no brucelozes un visas Lēmuma 2003/467/EK III pielikuma 2. nodaļā minētās provinces Emīlijas-Romanjas, Lombardijas, Markes, Pjemontas, Toskānas, Umbrijas un Aostas ielejas reģionā jau ir atzītas par oficiāli brīvām no govju enzootiskās leikozes, minētie reģioni pilnībā jāatzīst par oficiāli brīviem no minētajām slimībām.
- (15) Tāpēc attiecīgi jāgroza Lēmuma 2003/467/EK pielikumi.
- (16) Tāpēc attiecīgi jāgroza Lēmums 93/52/EEK un Lēmums 2003/467/EK.
- (17) Šajā lēmumā paredzētie pasākumi ir saskaņā ar Pārtikas aprites un dzīvnieku veselības pastāvīgās komitejas atzinumu,

IR PIENĒMUSI ŠO LĒMUMU.

1. pants

Lēmuma 93/52/EEK pielikumus groza saskaņā ar šā lēmuma I pielikumu.

2. pants

Lēmuma 2003/467/EK pielikumus groza saskaņā ar šā lēmuma II pielikumu.

3. pants

Šis lēmums ir adresēts dalībvalstīm.

Briselē, 2010. gada 8. jūlijā

Komisijas vārdā –
Komisijas loceklis
John DALLI

⁽¹⁾ OV L 156, 25.6.2003., 74. lpp.

I PIELIKUMS

Lēmuma 93/52/EEK pielikumus groza šādi.

1. Lēmuma I pielikumu aizstāj ar šādu pielikumu:

"I PIELIKUMS

DALĪBVALSTIS

ISO kods	Dalībvalsts
BE	Beļģija
CZ	Čehija
DK	Dānija
DE	Vācija
IE	Īrija
LT	Lietuva
LU	Luksemburga
HU	Ungārija
NL	Nīderlande
AT	Austrija
PL	Polija
RO	Rumānija
SI	Slovēnija
SK	Slovākija
FI	Somija
SE	Zviedrija
UK	Apvienotā Karaliste

2. Lēmuma II pielikumā ierakstu attiecībā uz Itāliju aizstāj ar šādu tekstu:

"Itālijā:

- Abruco reģions: Peskaras province,
- Bolcāno province,
- Friuli-Venēcijas Džūlijas reģions,
- Lacijas reģions: Latinas, Rjeti, Romas un Viterbo province,
- Ligūrijas reģions: Savonas province,
- Lombardijas reģions,
- Markes reģions,
- Molizes reģions,
- Pjemontas reģions,
- Sardīnijas reģions,
- Toskānas reģions,
- Trento province,
- Umbrijas reģions,
- Veneto reģions."

II PIELIKUMS

Lēmuma 2003/467/EK pielikumus groza šādi.

1) Lēmuma I pielikuma 2. nodaļā ierakstu attiecībā uz Itāliju aizstāj ar šādu tekstu:

“Itālijā:

- Abruco reģions: Peskaras province,
- Bolcāno province,
- Emīlijas-Romanjas reģions,
- Friuli-Venēcijas Džūlijas reģions,
- Lombardijas reģions,
- Markes reģions: Askoli Pičeno province,
- Pjemontas reģions: Novaras, Verbanjas un Verčelli province,
- Sardīnijas reģions: Kaljāri, Medio-Kampidano, Oljiastras, Olbia-Tempio un Oristano province,
- Toskānas reģions,
- Trento province,
- Veneto reģions.”

2) Lēmuma II pielikuma 2. nodaļā ierakstu attiecībā uz Itāliju aizstāj ar šādu tekstu:

“Itālijā:

- Abruco reģions: Peskaras province,
- Bolcāno province,
- Emīlijas-Romanjas reģions,
- Friuli-Venēcijas Džūlijas reģions,
- Lacijas reģions: Rjeti province,
- Līgūrijas reģions: Impērijas un Savonas province,
- Lombardijas reģions,
- Markes reģions,
- Molizes reģions: Kampobaso province,
- Pjemontas reģions,
- Apūlijas reģions: Brindisi province,
- Sardīnijas reģions,
- Toskānas reģions,
- Trento province,
- Umbrijas reģions,
- Veneto reģions.”

3) Lēmuma III pielikuma 2. nodaļā ierakstu attiecībā uz Itāliju aizstāj ar šādu tekstu:

“Itālijā:

- Abruco reģions: Peskaras province,
 - Bolcāno province,
 - Kampānijas reģions: Neapoles province,
 - Emīlijas-Romanjas reģions,
 - Friuli-Venēcijas Džūlijas reģions,
 - Lacijas reģions: Frozinones un Rjeti province,
 - Līgūrijas reģions: Impērijas un Savonas province,
 - Lombardijas reģions,
 - Markes reģions,
 - Molizes reģions,
 - Pjemontas reģions,
 - Apūlijas reģions: Brindisi province,
 - Sardīnijas reģions,
 - Sicīlijas reģions: Agridžento, Kaltanisetas, Sirakūzu un Trapani province,
 - Toskānas reģions,
 - Trento province,
 - Umbrijas reģions,
 - Aostas ielejas reģions,
 - Veneto reģions.”
-

KOMISIJAS LĒMUMS

(2010. gada 14. jūlijs),

ar ko izbeidz antidempinga procedūru attiecībā uz konkrētu Indijas un Malaizijas izcelsmes nerūsējošā tērauda savienotājelementu un to daļu importu

(2010/392/ES)

EIROPAS KOMISIJA,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību,

ņemot vērā Padomes 2009. gada 30. novembra Regulu (EK) Nr. 1225/2009 par aizsardzību pret importu par dempinga cenām no valstīm, kas nav Eiropas Kopienas dalībvalstis⁽¹⁾ ("pamatregula"), un jo īpaši tās 9. pantu,

pēc apspriešanās ar Padomdevēju komiteju,

tā kā:

A. Procedūra

- (1) Eiropas Komisija ("Komisija") 2009. gada 30. jūnijā saņēma sūdzību par konkrētu Indijas un Malaizijas ("attiecīgās valstis") izcelsmes nerūsējošā tērauda savienotājelementu un to daļu importu par dempinga cenām, kas, iespējams, rada kaitējumu.
- (2) Saskaņā ar pamatregulas 4. panta 1. punktu un 5. panta 4. punktu Eiropas Rūpniecisko savienotājelementu institūts (EIFI) iesniedza sūdzību to ražotāju vārdā, kas pārstāv lielu daļu – šajā gadījumā vairāk nekā 25 % – no konkrētu nerūsējošā tērauda savienotājelementu un to daļu ražošanas apjoma Savienībā.
- (3) Sūdzībā bija sākotnēji šķietami ticami pierādījumi par dempinga esamību un tā radīto kaitējumu, kas tika atzīts par pietiekamu, lai attaisnotu antidempinga procedūras uzsākšanu.
- (4) Apspriedusies ar padomdevēju komiteju, Komisija ar paziņojumu, kas publicēts *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*⁽²⁾, sāka antidempinga procedūru attiecībā uz attiecīgo valstu izcelsmes tādu nerūsējošā tērauda savienotājelementu un to daļu importu Savienībā, ko pašlaik klasificē ar KN kodiem 7318 12 10, 7318 14 10, 7318 15 30, 7318 15 51, 7318 15 61 un 7318 15 70.

(5) Tajā pašā dienā Komisija uzsāka antisubsidēšanas procedūru attiecībā uz konkrētu attiecīgo valstu izcelsmes nerūsējošā tērauda savienotājelementu un to daļu importu Savienībā⁽³⁾.

(6) Komisija nosūtīja anketas Savienības ražošanas nozarei un visām zināmajām ražotāju apvienībām Savienībā, eksportētājiem/ražotājiem attiecīgajās valstīs, visām eksportētāju/ražotāju apvienībām, importētājiem, visām zināmajām importētāju apvienībām, kā arī attiecīgo valstu iestādēm. Ieinteresētajām personām bija dota iespēja paziņojumā par procedūras uzsākšanu noteiktajā termiņā rakstiski darīt zināmu savu viedokli un lūgt, lai tās uzklausi.

B. Sūdzības atsauksana un procedūras izbeigšana

- (7) Ar 2010. gada 1. aprīļa vēstuli Komisijai *EIFI* formāli atsaucsa savu sūdzību.
- (8) Saskaņā ar pamatregulas 9. panta 1. punktu procedūru var izbeigt, ja sūdzība ir atsaukta, izņemot gadījumus, kad šāda izbeigšana nav Savienības interesēs.
- (9) Komisija uzskatīja, ka šī procedūra jāizbeidz, jo izmeklēšanā netika atklāti apsvērumi, kas liecinātu, ka izbeigšana nav Savienības interesēs. Par to attiecīgi informēja ieinteresētās personas, un tām bija iespēja izteikt piezīmes. Piezīmes par to, ka šāda izbeigšana nav Savienības interesēs, netika saņemtas.
- (10) Tāpēc Komisija secina, ka antidempinga procedūra attiecībā uz konkrētu attiecīgo valstu izcelsmes nerūsējošā tērauda savienotājelementu un to daļu importu Savienībā jāizbeidz.

IR PIENĒMUSI ŠO LĒMUMU.

1. pants

Ar šo izbeidz antidempinga procedūru attiecībā uz konkrētu Indijas un Malaizijas izcelsmes nerūsējošā tērauda savienotājelementu un to daļu importu, ko pašlaik klasificē ar KN kodiem 7318 12 10, 7318 14 10, 7318 15 30, 7318 15 51, 7318 15 61 un 7318 15 70.

⁽¹⁾ OV L 343, 22.12.2009., 51. lpp.

⁽²⁾ OV C 190, 13.8.2009., 27. lpp.

⁽³⁾ OV C 190, 13.8.2009., 32. lpp.

2. pants

Šis lēmums stājas spēkā nākamajā dienā pēc tā publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

Briselē, 2010. gada 14. jūlijā

*Komisijas vārdā –
priekšsēdētājs*
José Manuel BARROSO

KOMISIJAS LĒMUMS

(2010. gada 14. jūlijs),

ar ko izbeidz antisubsidēšanas procedūru attiecībā uz konkrētu Indijas un Malaizijas izcelsmes nerūsējošā tērauda savienotājelementu un to daļu importu

(2010/393/ES)

EIROPAS KOMISIJA,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību,

ņemot vērā Padomes 2009. gada 11. jūnija Regulu (EK) Nr. 597/2009 par aizsardzību pret subsidētu importu no valstīm, kas nav Eiropas Kopienas dalībvalstis ⁽¹⁾ ("pamatregula"), un jo īpaši tās 14. pantu,

pēc apspriešanās ar Padomdevēju komiteju,

tā kā:

A. PROCEDŪRA

- (1) Eiropas Komisija ("Komisija") 2009. gada 30. jūnijā saņēma sūdzību par konkrētu Indijas un Malaizijas ("attiecīgās valstis") izcelsmes nerūsējošā tērauda savienotājelementu un to daļu importa subsidēšanu, kas, iespējams, rada kaitējumu.
- (2) Saskaņā ar pamatregulas 9. panta 1. punktu un 10. panta 6. punktu Eiropas Rūpniecisko savienotājelementu institūts (EIFI) iesniedza sūdzību to ražotāju vārdā, kas pārstāv lielu daļu – šajā gadījumā vairāk nekā 25 % – no konkrētu nerūsējošā tērauda savienotājelementu un to daļu ražošanas apjoma Savienībā.
- (3) Sūdzībā bija sākotnēji šķietami ticami pierādījumi par subsidēšanas esamību un tās radīto kaitējumu, kas tika atzīts par pietiekamu, lai attaisnotu antisubsidēšanas procedūras uzsākšanu.
- (4) Pirms procedūras sākšanas un saskaņā ar pamatregulas 10. panta 7. punktu Komisija paziņoja attiecīgo valstu valdībai, ka ir saņēmusi pienācīgi dokumentētu sūdzību, kurā apgalvots, ka konkrētu šo valstu izcelsmes nerūsējošā tērauda savienotājelementu un to daļu subsidētais

imports rada būtisku kaitējumu Savienības ražošanas nozarei. Attiecīgo valstu valdību uzaicināja apspriesties, lai noskaidrotu situāciju sakarā ar sūdzības saturu un panāktu abpusēji saskaņotu risinājumu. Apspriežu laikā neizdevās panākt abpusēji saskaņotu risinājumu.

- (5) Apspriedusies ar Padomdevēju komiteju, Komisija ar paziņojumu, kas publicēts *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* ⁽²⁾, sāka antisubsidēšanas procedūru attiecībā uz attiecīgo valstu izcelsmes tādu nerūsējošā tērauda savienotājelementu un to daļu importu Savienībā, ko pašlaik klasificē ar KN kodiem 7318 12 10, 7318 14 10, 7318 15 30, 7318 15 51, 7318 15 61 un 7318 15 70.

- (6) Tajā pašā dienā Komisija uzsāka antidempinga procedūru attiecībā uz konkrētu attiecīgo valstu izcelsmes nerūsējošā tērauda savienotājelementu un to daļu importu Savienībā ⁽³⁾.

- (7) Komisija nosūtīja anketas Savienības ražošanas nozarei un visām zināmajām ražotāju apvienībām Savienībā, eksportētājiem/ražotājiem attiecīgajās valstīs, visām eksportētāju/ražotāju apvienībām, importētājiem, visām zināmajām importētāju apvienībām, kā arī attiecīgo valstu iestādēm. Ieinteresētajām personām bija dota iespēja paziņojumā par procedūras uzsākšanu noteiktajā termiņā rakstiski darīt zināmu savu viedokli un lūgt, lai tās uzklausi.

B. SŪDZĪBAS ATSAUKŠANA UN PROCEDŪRAS IZBEIGŠANA

- (8) Ar 2010. gada 1. aprīļa vēstuli Komisijai EIFI formāli atsauca savu sūdzību.
- (9) Saskaņā ar pamatregulas 14. panta 1. punktu procedūru var izbeigt, ja sūdzība ir atsaukta, izņemot gadījumus, kad šāda izbeigšana nav Savienības interesēs.

⁽¹⁾ OV L 188, 18.7.2009., 93. lpp.⁽²⁾ OV C 190, 13.8.2009., 32. lpp.⁽³⁾ OV C 190, 13.8.2009., 27. lpp.

- (10) Komisija uzskatīja, ka šī procedūra jāizbeidz, jo izmeklēšanā netika atklāti apsvērumi, kas liecinātu, ka izbeigšana nav Savienības interesēs. Par to attiecīgi informēja ieinteresētās personas, un tām bija iespēja izteikt piezīmes. Piezīmes par to, ka šāda izbeigšana nav Savienības interesēs, netika saņemtas.
- (11) Tāpēc Komisija secina, ka antisubsidēšanas procedūra attiecībā uz konkrētu attiecīgo valstu izcelsmes nerūsējošā tērauda savienotājelementu un to daļu importu Savienībā jāizbeidz,

IR PIEŅĒMUSI ŠO LĒMUMU.

1. pants

Ar šo izbeidz antisubsidēšanas procedūru attiecībā uz konkrētu Indijas un Malaizijas izcelsmes tādu nerūsējošā tērauda savieno-

tājelementu un to daļu importu, ko pašlaik klasificē ar KN kodiem 7318 12 10, 7318 14 10, 7318 15 30, 7318 15 51, 7318 15 61 un 7318 15 70.

2. pants

Šis lēmums stājas spēkā nākamajā dienā pēc tā publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

Briselē, 2010. gada 14. jūlijā

*Komisijas vārdā –
priekšsēdētājs*

José Manuel BARROSO

IV

(Tiesību akti, kas pieņemti pirms 2009. gada 1. decembra saskaņā ar EK līgumu, ES līgumu un Euratom līgumu)

KOMISIJAS LĒMUMS

(2008. gada 20. maijs)

par valsts atbalstu C 57/06 (ex NN 56/06, ex N 451/06) saistībā ar Hesenes federālās zemes piešķirto finansējumu Hessische Staatsweingüter

(izziņots ar dokumenta numuru C(2008) 1626)

(Autentisks ir tikai teksts vācu valodā)

(Dokuments attiecas uz EEZ)

(2010/394/EK)

EIROPAS KOPIENU KOMISIJA,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu un jo īpaši tā 88. panta 2. punkta pirmo daļu,

uzaicinājusi ieinteresētās personas iesniegt apsvērumus saskaņā ar iepriekš minētajiem pantiem ⁽¹⁾ un ņemot vērā šo personu viedokļus,

tā kā:

I. PROCEDŪRA

- (1) Pēc sūdzību saņemšanas 2003. gada oktobrī un 2004. gada novembrī Lauksaimniecības un lauku attīstības ģenerāldirektorāts (AGRI ĢD) izmeklēja Hesenes federālās zemes piešķirto finansējumu Hessische Staatsweingüter.
- (2) Šajā sakarā notika divas apspriedes, proti, 2005. gada 26. janvārī starp Hesenes iestādēm un AGRI ĢD ierēdņiem un 2005. gada 29. septembrī starp Hesenes ministru prezidentu Kohu (Koch) un Lauksaimniecības un lauku attīstības komisāri. Papildus 2005. gada 29. septembra apspriedei 2005. gada 13. oktobrī Hesenes iestādēm tika nosūtīta AGRI ĢD vēstule.
- (3) 2005. gada 25. janvāra, 2005. gada 25. aprīļa un 2005. gada 12. decembra vēstulēs Hesenes iestādes AGRI ĢD nosūtīja rakstveida informāciju, uz ko izdarīta atsaucē.
- (4) 2006. gada 6. jūlija elektroniskā vēstulē Vācija paziņoja Komisijai par jauna vīna pagraba pašu kapitāla finansēšanu saskaņā ar EK līguma 88. panta 3. punktu. Saskaņā ar iesniegto informāciju paziņojums tika sniegts, lai nodrošinātu juridisko noteiktību. Tā kā daļa līdzekļu

bija izmaksāti jau pirms paziņojuma, pasākums tika reģistrēts nepaziņoto atbalstu reģistrā ar numuru NN 56/06. 2006. gada 21. septembra un 2006. gada 14. novembra elektroniskās vēstulēs Vācija iesniedza papildu informāciju.

- (5) 2006. gada 20. decembra vēstulē (C(2006) 6605 galīgā redakcija) Komisija informēja Vāciju par lēmumu uzsākt EK līguma 88. panta 2. punktā noteikto procedūru saistībā ar izskatāmo atbalstu.
- (6) Komisijas lēmums uzsākt procedūru tika publicēts Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī ⁽²⁾. Komisija uzaicināja citas ieinteresētās personas iesniegt apsvērumus viena mēneša laikā.
- (7) Komisija saņēma ieinteresētās personas apsvērumus, kura 2007. gada 15. februāra vēstulē vispirms lūdza ievērot konfidencialitāti.
- (8) 2007. gada 2. marta vēstulē šie apsvērumi tika nosūtīti Vācijai, neminot ieinteresētās personas identitāti. 2007. gada 7. marta vēstulē ieinteresētā persona atsauca lūgumu ievērot konfidencialitāti. 2007. gada 4. aprīļa elektroniskā vēstulē Vācija iesniedza papildu informāciju.

II. APRAKSTS

- (9) Saskaņā ar iesniegto informāciju uzņēmēj sabiedrība Hessische Staatsweingüter GmbH Kloster Eberbach, kas reģistrēta Eltvillē pie Reinas (Eltville am Rhein) ar apmēram 190 hektāriem vīnogulāju apsaimnieko Vācijas lielāko vīna ražošanas saimniecību un nodarbojas ar augstas kvalitātes vīnu ražošanu, galvenokārt ražojot Riesling vīnu un aizvien vairāk arī sarkanvīnus. Uzņēmēj sabiedrība 100 % apmērā pieder Hesenes federālajai zemei.

⁽¹⁾ OV C 19, 27.1.2007., 2. lpp.

⁽²⁾ Sk. 1. zemsvītras piezīmi.

- (10) Vispirms Hesenes federālās zemes vīna uzņēmums 1998. gadā tika vadīts kā vispārējās pārvaldes daļa ("kamerāla ekonomiskā pārvaldība"), pēc tam līdz 2003. gadam – kā federālās zemes uzņēmums (*Landesbetrieb*). Saistībā ar *Hessische Staatsweingüter* finansēšanu ir jāpārbauda vairāki pasākumi.

Līdz 2002. gada 31. decembrim veiktie pasākumi

- (11) Līdz 2003. gadam *Hessische Staatsweingüter* daļēji radās zaudējumi. Šos zaudējumus sedza federālā zeme.
- (12) Pirms Vācijas iesniegtā paziņojuma Hesenes iestādes iesniedza detalizētu informāciju par Hesenes federālās zemes finansiālo atbalstu *Hessische Staatsweingüter* 1995.–2002. gadā.
- (13) Kamerālas ekonomiskās pārvaldības laikā *Hessische Staatsweingüter* uzņēmums federālās zemes budžetā tika uzskaitīts 09 35. vai attiecīgi 03 35. nodaļā. *Hessische Staatsweingüter* zaudējumus Hesenes federālā zeme pilnībā kompensēja attiecīgajos gada budžetos.
- (14) Saskaņā ar iesniegto informāciju šajā laikā *Hessische Staatsweingüter* piederēja arī arhitektūras un kultūras piemineklis Eberbahas klosteris (*Kloster Eberbach*), kas kādreiz bija cisterciešu mūku klosteris. Tāpēc klostera uzturēšanas un apsaimniekošanas izmaksas tika attiecinātas uz *Hessische Staatsweingüter*. Saskaņā ar iesniegto informāciju pašlaik klosteri vada kā neatkarīgu publisko tiesību fondu.
- (15) Iesniegtajā informācijā ir minēts, ka laikposmā no 1995. līdz 1997. gadam *Hessische Staatsweingüter* bija šādi rezultāti:

(Vācijas markās)

	1995	1996	1997
Ieņēmumi	10 424 594	10 970 002	12 043 717
Izdevumi	11 637 419	11 889 731	12 330 538
Rezultāts	- 1 212 825	- 919 729	- 286 821

- (16) Hesenes iestādes paziņoja, ka Eberbahas klosteris uzturēšanas un apsaimniekošanas izdevumi nebūtu jāņem vērā, nosakot uz *Hessische Staatsweingüter* vīna uzņēmumu attiecināmo Hesenes federālās zemes sniegtā atbalsta kopsummu.
- (17) Saskaņā ar iesniegto informāciju Eberbahas klosteris ieņēmumi un izdevumi, kas tika attiecināti uz *Hessische Staatsweingüter*, ir uzrādīti atsevišķā pozīcijā (*Titelgruppe 72*), un tāpēc tos var nepārprotami nodalīt.
- (18) Turklāt Hesenes iestāžu iesniegtajā informācijā ir minēts, ka *Hessische Staatsweingüter* kontos bija iekļauti izdevumi par citiem publiskiem maksājumiem, kas tieši neattiecas uz vīna ražošanas uzņēmumu, jo īpaši par federālās zemes parlamenta un federālās zemes valdības reprezentatīvām vīna degustācijām, kā arī ieguldījumiem saistībā ar zemes ierīcības pasākumiem. Saskaņā ar iesniegto informāciju šie izdevumi ir uzskaitīti gada pārskata paskaidrojuma pielikumā 09 35. vai attiecīgi 03 35. nodaļai.

- (19) Ņemot to vērā, Hesenes federālās zemes atbalsts, kas attiecas uz *Hessische Staatsweingüter* vīna uzņēmumu, pēc Hesenes iestāžu domām, būtu jākorrigē šādi:

(Vācijas markās)			
	1995	1996	1997
Rezultāts	- 1 212 825	- 919 729	- 286 821
Eberbahas klostera ieņēmumi	570 825	826 672	966 948
Eberbahas klostera izdevumi	1 344 793	1 331 987	1 533 826
Korekcija attiecībā uz Eberbahas klosteri	773 968	505 315	566 878
Reprezentatīvas vīna degustācijas (kopsumma)	140 000	140 000	140 000
Zemes ierīcība	63 918	99 568	47 963
Ar saimniecisko darbību nesaistīto izdevumu korekcija	203 918	239 568	187 963
Kopsummas korekcija	- 234 939	- 174 846	468 020
Koriģētais atbalsts euro	120 122	89 397	—

- (20) Saskaņā ar iesniegto informāciju federālās zemes uzņēmums *Hessische Staatsweingüter* (kas 1998. gada 1. janvārī tika nodibināts kā juridiski nepatstāvīga atsevišķa federālās zemes pārvaldes daļa) saņēma darbības atbalstu, kas ietvēra darbības subsīdijas un subsīdijas federālās zemes reprezentācijas uzdevumu finansēšanai (summas par Hesenes federālās zemes parlamenta un Hesenes federālās zemes valdības vīna degustācijām).

- (21) Atbilstoši Hesenes iestāžu sniegtajai informācijai laikposmā no 1998. līdz 2002. gadam par būtisku atbalstu *Hessische Staatsweingüter* var uzskatīt šādas summas:

(Vācijas markās)					
	1998	1999	2000	2001	2002
Darbības atbalsts	145 000	670 000	100 000	120 000	61 400
Tostarp subsīdijas reprezentācijas uzdevumu finansēšanai	65 000	100 000	100 000	120 000	61 400
Būtisks atbalsts	80 000	570 000	—	—	—
Būtisks atbalsts euro	40 903	291 436	—	—	—

- (22) Hesenes iestādes uzskata, ka laikposmā no 1995. līdz 2002. gadam būtisko atbalstu var apkopot šādi:

(euro)		
	1995–1997	209 520
Kamerāla ekonomiskā pārvaldība	1995–1997	209 520
Federālās zemes uzņēmums	1998–2002	332 339
Kopā	1995–2002	541 859

Hesenes federālās zemes vīna uzņēmuma pārstrukturēšana

- (23) Lai sagatavotu vīna uzņēmuma pārstrukturēšanu, pēc Hesenes federālās zemes uzaicinājuma no 2001. gada augusta līdz novembrim kopā ar Geizenhaimas zinātniski pētniecisko institūtu (*Forschungsanstalt Geisenheim*) *Hessische Staatsweingüter* izstrādāja stratēģijas dokumentu "Situācijas analīze un attīstības perspektīvas", kurā bija paredzēti dažādi iespējamie *Hessische Staatsweingüter* turpmākās attīstības varianti. Šajā dokumentā bija paredzētas divas iespējamās vīna uzņēmuma tiesiskās formas (sabiedrība ar ierobežotu atbildību (*GmbH*) vai fonds). Attiecībā uz uzņēmuma stratēģiju bija iespējams veikt vecā vīna pagraba pilnīgu atjaunošanu vai arī būvēt jaunu vīna pagrabu.
- (24) Pamatojoties uz šo dokumentu, 2002. gada jūnijā katram variantam tika sagatavots uzņēmējdarbības plāns. *Status quo* variants paredzēja pakāpenisku veco telpu restaurāciju Eltvillē turpmākajos desmit gados, kas izmaksātu apmēram 6,7 miljonus euro. Tomēr *status quo* variants nepalīdzētu vīna uzņēmumam atgūt rentabilitāti. Saskaņā ar uzņēmējdarbības plānu *Hessische Staatsweingüter* finansēšanai desmit gadu laikposmā būtu nepieciešams Hesenes federālās zemes atbalsts kopumā apmēram 14,3 miljonu euro apmērā (tostarp sedzot kases deficītu iepriekšējās uzņēmējdarbības rezultātā kopš 2000. gada), kā arī ieņēmumi no uzņēmuma darbībai nevajadzīgo pamatlīdzekļu pārdošanas apmēram 7,7 miljonu euro apmērā. Vēl 2011. gadā vīna uzņēmuma darbības rezultāts būtu deficīts apmēram divu miljonu euro apmērā.
- (25) Otru stratēģijas variantu, proti, jauna vīna pagraba būvniecību vecajā teritorijā Eltvillē, atzina par ekonomiski neizdevīgāko variantu un tāpēc turpmāk neizskatīja.
- (26) Vienīgais stratēģijas variants, kas saskaņā ar uzņēmējdarbības plānu atjaunotu ilgtermiņa rentabilitāti, bija jauna vīna pagraba būvniecība Šteinbergas zemes īpašuma (*Domäne Steinberg*) teritorijā un *Hessische Staatsweingüter* administrācijas un vinotēkas pārvietošana uz Eberbahas klosteri. Šajā variantā tika ņemts vērā tas, ka federālajai zemei bija jāuzņemas vīna uzņēmuma saistības, kas bija uzkrājušās līdz 2002. gada beigām. Ieguldījuma izmaksas jaunam vīna pagrabam kopumā tika lēstas 15 miljonu euro apmērā un daļēji būtu jāfinansē ar uzņēmuma darbībai nevajadzīgo pamatlīdzekļu pārdošanu un daļēji ar aizņēmumu. Saskaņā ar uzņēmējdarbības plāna modeli 2006./2007. finanšu gadā tiktu gūta pirmā *Hessische Staatsweingüter* peļņa un 2008./2009. finanšu gadā – pirmā pozitīvā naudas plūsma. Nepieciešamais federālās zemes atbalsts, lai segtu naudas plūsmas vajadzības pirmajos pārstrukturēšanas gados, sākot no 2003. gada, kopumā būtu apmēram 4,3 miljoni euro.
- (27) Ņemot vērā tirgus situācijas izmaiņas un citus apstākļus (tostarp Vācijas vispārējās ekonomiskās situācijas un plūdu rezultātā), 2002. gada septembrī būtu jāatjaunina 2002. gada jūnija uzņēmējdarbības plāns un jāpārskata finansiālais modelis. Saskaņā ar pārskatīto modeli *Hessische Staatsweingüter* rentabilitātes atjaunošanas aizkavējums nozīmētu, ka būtu nepieciešams papildu federālās zemes atbalsts apmēram 3,4 miljonu euro apmērā.
- (28) Ar valdības 2002. gada 10. decembra lēmumu Hesenes federālās zemes valdība nolēma no 2003. gada 1. janvāra pārveidot vīna uzņēmumu par sabiedrību ar ierobežotu atbildību, izveidojot *Hessische Staatsweingüter GmbH Kloster Eberbach* (turpmāk – "*GmbH*"). Šo procesu Hesenes iestādes dēvē par "oficiālu privatizāciju." Turklāt valdība nolēma būvēt jaunu vīna pagrabu Šteinbergas zemes īpašuma teritorijā un pārvietot administrāciju no Eltvilles uz Eberbahu (īstenojot trešo uzņēmējdarbības plānā paredzēto stratēģijas variantu).
- (29) Kādreizējā federālās zemes uzņēmuma *Hessische Staatsweingüter* apgrozāmie līdzekļi un kustamie pamatdarbības pamatlīdzekļi kopumā apmēram 7,3 miljonu euro apmērā, kā arī īstermiņa saistības un uzkrājumi tika nodoti *GmbH*. Nekustamie uzņēmuma darbībai nevajadzīgie pamatlīdzekļi (apsaimniekotie zemesgabali un ēkas) tika iekļauti tā dēvētā komerciāla rakstura uzņēmumā (*Betrieb gewerblicher Art*) (publisko tiesību komerciāla iestāde, kas 100 % apmērā pieder federālajai zemei) un *GmbH* tos nomā. Saskaņā ar iesniegto informāciju nomas maksa tika noteikta, pamatojoties uz diviem nomas vērtības noteikšanas atzinumiem, ko iesniedza Hesenes iestādes.
- (30) Hesenes iestādes norāda, ka Hesenes federālā zeme sava ieguldījumu plāna ietvaros *GmbH* gribēja piešķirt pietiekamu kapitāla daudzumu, lai nodrošinātu tās vidēja termiņa un ilgtermiņa rentabilitāti starptautiskajos vīna tirgos, iztiekot bez valsts finansējuma.
- (31) Līdz 2002. gada beigām federālās zemes uzņēmuma saistības pret Hesenes federālo zemi bija uzkrājušās 1 792 000 euro apmērā. Veicot atbilstīgu aprēķinu, 2002. gada 31. decembrī federālā zeme samaksāja šīs saistības papildus 2002. gada budžeta projektam.
- (32) *GmbH* dibināšanas brīdī 2003. gada janvārī Hesenes federālā zeme tai vispirms piešķīra vienu miljonu euro (sabiedrības parakstītais kapitāls). Nododot pamatlīdzekļus (un dažas saistības), norakstot parādus un veicot sākotnējo kapitālieguldījumu, jaundibinātās *GmbH* pašu kapitāls bija apmēram 7,6 miljoni euro (apmēram 91 % no bilances summas).

- (33) 2003. gada beigās tika nolemts veikt otru kapitālieguldījumu 1,225 miljonu euro apmērā. Tas faktiski tika veikts ar vairākiem pārskaitījumiem: 400 000 euro 2004. gada 2. aprīlī, 300 000 euro 28. jūnijā, 125 000 euro 11. augustā un 100 000 euro 15. septembrī. Visbeidzot, pēdējais pārskaitījums 300 000 euro apmērā tika veikts 2006. gada 27. februārī. Ieguldītais kapitāls tika iegrāmatots GmbH bilancē kā kapitāla rezerve.
- (34) 2002. gada septembra uzņēmējdarbības plāns tika atkārtoti atjaunināts 2003. gada februārī (2003. gada 26. februāra uzņēmējdarbības plāns, papildināts ar pilnīgu peļņas vai zaudējumu plānu) un vēlreiz – 2003. gada novembrī (2003. gada 28. novembra uzņēmējdarbības plāns). 2003. gada 28. novembra uzņēmējdarbības plāns pirmo pozitīvo EBITDA⁽³⁾ paredzēja jau 2007. finanšu gadā, pirmo pozitīvo naudas plūsmu – 2010. gadā un neto peļņu – sākot no 2014. gada. Saskaņā ar iesniegto informāciju iecerētais finansiālais modelis 2016. gadā sasniegtu vairāk nekā 3 % pašu kapitāla peļņu (pamatojoties uz peļņu pirms nodokļiem), kas, sākot no 2019. gada, sasniegtu vairāk nekā 7 %.
- (35) Šajā sakarā Hesenes iestādes Komisijai iesniedza atzinumu par tirgus situāciju un salīdzināmu vīna ražošanas saimniecību rentabilitāti Vācijā un Eiropas Savienībā (saīsināts atzinums – *Ar Hessische Staatsweingüter Kloster Eberbach GmbH, Eltville, salīdzināmu Vācijas un Eiropas Savienības vīna ražošanas saimniecību tirgus situācija un rentabilitāte (Die Marktstellung und Wirtschaftlichkeit von mit der vergleichbaren Weingütern in Deutschland und der Europäischen Union)*; sagatavojis prof. dr. Dieter Hoffmann, Geizenheimas zinātniski pētnieciskais institūts, 2005. gada aprīlis; turpmāk tekstā – “Hoffmann atzinums”). Šim atzinumam Geizenheimas zinātniski pētnieciskais institūts regulāri veica uzņēmuma analīzes vairāk nekā 130 vīna ražošanas saimniecībām, lai noskaidrotu nozares vidējos rentabilitātes rādītājus.
- (36) Saskaņā ar Hoffmann atzinumu vīna ražošanas saimniecības un iespējamie ar nozari nesaistītie īpašnieki ir ieinteresēti ilgtermiņa un stabilā pašu kapitāla atdevē. Analīze liecināja, ka laikposmā no 1992. līdz 2003. gadam visās izpētītajās vīna ražošanas saimniecībās vidējā pašu kapitāla peļņa bija 1,9 %. Labākajām vīna ražošanas saimniecībām vidējā pašu kapitāla peļņa bija 11,7 %. Saskaņā ar iesniegto informāciju izpētītās labākās vīna ražošanas saimniecības nevar tieši salīdzināt ar Hessische Staatsweingüter, jo minētās saimniecības ir ģimenes uzņēmumi un peļņas rādītāji ir jākorrigē, ņemot vērā personāla izmaksas, kas rodas par ārštata vadību. Atbilstoši šai korekcijai (ņemot vērā tehniskā direktora un divu komercdirektoru izmaksas) labāko vīna ražošanas saimniecību pašu kapitāla peļņa ir apmēram 2 % (1992–2003) vai attiecīgi 3 % (1998–2003) Hesenes iestādes uzskata, ka šos rādītājus var izmantot kā salīdzinošu kritēriju attiecībā uz Hessische Staatsweingüter finansēšanu.
- (37) Hoffmann atzinumā laikposms, lai sasniegtu break even punktu (peļņas un zaudējumu sliekšni), pārstrukturējot vīna ražošanas saimniecības vai veicot lielāka apjoma ilgtermiņa ieguldījumus, ir vismaz 10 gadi un vidēji no 10 līdz 15 gadiem.
- (38) Hesenes iestādes norāda, ka iecerēto finansiālie modeļu pamatā ir ļoti konservatīva plānošanas pieeja. Saskaņā ar iesniegto informāciju 2003. gada 26. februāra uzņēmējdarbības plānu pārbaudīja KPMG Deutsche Treuhand-Gesellschaft Aktiengesellschaft (KPMG) un klasificēja kā ļoti konservatīvu vissliktākā gadījuma (worst case) variantu.

Jauna pagraba pašu kapitāla finansēšana

- (39) Hesenes federālā zeme Hessische Staatsweingüter GmbH Kloster Eberbach piešķir papildu kapitālu jauna pazemes pagraba būvniecībai. Saskaņā ar iesniegto informāciju šis ieguldījums ir galvenais pasākums, lai GmbH sasniegtu vidēja termiņa un ilgtermiņa dzīvotspēju (23.–26. apsvērumus), un, ņemot vērā vecā pagraba Eltville strukturālus trūkumus, tas nepieciešams, lai saglabātu vīna kvalitāti un nodrošinātu atbilstību starptautiskajiem pārtikas standartiem. Jauno pagrabu būvē Šteinbergas zemes īpašuma saimniecībā.
- (40) Kopējo ieguldījumu apmēram 15 miljonu euro apmērā daļēji finansē Hesenes federālās zemes kapitālieguldījums. Atšķirībā no sākotnējā pārstrukturēšanas plāna pašu kapitāla finansējumu 7,5 miljonu euro apmērā, par ko tika paziņots 2006. gada 6. jūlijā, piešķir nevis vienkārši kā ieguldījumu pašu kapitālā, bet gan kā aizdevumu ar dalību peļņā (partiarisches Darlehen).
- (41) Šis aizdevumu ar dalību peļņā pamatojas uz ikgadējiem fiksētiem procentiem 3,7 % apmērā ar iespēju kapitalizēt ikgadējos procentus līdz 2014. vai attiecīgi 2015. gadam (tas nozīmē uzkrājušos procentu un procentu par šiem procentiem attiecīgi 50 % apmērā dzēšanu 2014. vai attiecīgi 2015. gadā).
- (42) Turklāt peļņas aizdevuma ar dalīto peļņu ar likmi, kas atbilst aizdevuma ar dalīto peļņu attiecībai pret GmbH parakstīto kapitālu un nepārsniedz 25 % neatmaksātās aizdevuma summas, piedalās gada peļņas sadalē. 2006. gada oktobrī dalītās peļņas likme bija 88 %.
- (43) Sākot no 2021. gada, aizdevums ar dalību peļņā tiks atmaksāts ar 5 % likmi gadā.

⁽³⁾ Earnings before interest, tax, depreciation and amortization (peļņa pirms procentiem, nodokļiem, norakstījumiem un amortizācijas).

(44) Aizdevuma ar dalību peļņā izmaksa notiek pēc GmbH vadības pieprasījuma atbilstoši ieguldījumu projekta būvniecības gaitai.

(45) Saskaņā ar iesniegto informāciju pirmais pārskaitījums 300 000 euro apmērā saistībā ar jaunā pagraba projektēšanu tika veikts jau 2004. gada augustā. Turpmākie pārskaitījumi kopumā 2,3 miljonu euro apmērā tika veikti saistībā ar jaunā pagraba būvniecību laikposmā no 2006. gada marta līdz septembrim. Šīs summas tika piešķirtas kā atbalsts atbilstoši Hesenes Vides, lauku teritoriju un patērētāju aizsardzības ministrijas (*Ministerium für Umwelt, ländlichen Raum und Verbraucherschutz*) 2004. gada 22. decembra un 2006. gada 21. jūlija lēmumam par kopsummu 1,2 miljonu euro un attiecīgi 6,3 miljonu euro apmērā, kas bija paredzēta izdevumiem par jauno pagrabu. Atbilstoši informācijai, ko elektroniskā vēstulē Vācija iesniedza 2006. gada 14. novembrī, šos lēmumus būtu jāatceļ un saskaņā ar tiem jau izmaksātās summas par jauno pagrabu jāiekļauj aizdevumā ar dalīto peļņu ar tā nosacījumiem.

(46) 2006. gada 16. oktobrī atjauninātais GmbH uzņēmējdarbības plāns, kas pamatojas uz sākotnējo plānu 2004.–2020. gadam un atspoguļo jaunā pagraba finansēšanas izmaksas, Komisijai tika iesniegts 2006. gada 16. novembra elektroniskā vēstulē. Saskaņā ar šo uzņēmējdarbības plānu, kas attiecas uz laikposmu no 2006. līdz 2020. vai attiecīgi 2025. gadam un kuram piešķirtais kapitāls paredz garantētus fiksētos procentus 3,7 % apmērā, pozitīvu naudas plūsmu var sagaidīt no 2010. gada (*). Tīrā peļņa būtu gaidāma, sākot no 2014. gada.

(47) Uzņēmējdarbības plānā 2014. gadā aizdevuma ar dalīto peļņu kopējie procenti (ieskaitot fiksēto minimālo peļņu 3,7 % apmērā) ir paredzēti apmēram 4,3 % apmērā, kas 2020. gadā sasniegs vairāk nekā 13 %.

(48) Saskaņā ar iesniegto informāciju abos pirmajos saimnieciskās darbības gados 2004. un 2005. gadā GmbH ir ievērojami pārsniegusi apgrozījuma un peļņas plānu.

(49) Jaunā pagraba atlikušo finansējumu nodrošina komercbankas aizdevums. Atbilstīgs komercbankas AS kredīta piedāvājums (ar kredītiestādes refinansējumu atjaunošanai) informatīvā nolūkā Komisijai tika iesniegts 2006.

gada 22. septembra elektroniskā vēstulē. Tajā ir tirgum raksturīgas vienošanās, tostarp *change of control* noteikums (*), un 30 % minimālā pašu finansējuma normas prasība aizdevuma darbības laikā.

Iemesli, lai Komisija uzsāktu EK līguma 88. panta 2. punktā paredzēto procedūru

(50) 2006. gada 20. decembra vēstulē (C(2006) 6605 galīgā redakcija), kurā Komisija informēja Vāciju par lēmumu uzsākt oficiālu izmeklēšanas procedūru, tā konstatēja, ka Hesenes federālā zeme, nepārtraukti sedzot *Hessische Staatsweingüter* vīna uzņēmuma zaudējumus laikā līdz 2003. gadam, ir sniegusi tam priekšrocības un līdz ar to izskatāmais pasākums ir valsts atbalsts EK līguma 87. panta 1. punkta nozīmē.

(51) Turklāt tā apšaubīja, ka Hesenes federālā zeme saistībā ar pirmo no abiem kapitālieguldījumiem viena miliona euro vai attiecīgi 1,225 miljonu euro apmērā ir rīkojusies kā ieguldītājs atbilstīgi tirgus ekonomikai.

(52) Turklāt tā konstatēja, ka varētu secināt, ka, piešķirot aizdevumu ar dalīto peļņu kā neatkarīgu ieguldījumu *Hessische Staatsweingüter GmbH*, Hesenes federālā zeme rīkojas kā privāts ieguldītājs.

(53) Tomēr, kā turpmāk norāda Komisija, pagraba pašu kapitāla finansējums ir jāuzskata par Hesenes federālās zemes papildu ieguldījumu, un rodas jautājums, vai privāts ieguldītājs pēc tam, kad viņš ir samaksājis uzņēmuma iepriekšējos zaudējumus un pēc tam vēl ieguldījis kapitālu kopumā 2,225 miljonu euro apmērā, ar aizdevuma ar dalīto peļņu nosacījumiem turpmāk piešķirtu pašu kapitāla finansējumu jaunam pagrabam 7,5 miljonu euro apmērā.

III. IEINTERESĒTO PERSONU APSVĒRUMI

(54) 2007. gada 15. februāra vēstulē Komisija saņēma Reinas novada vīndaru (*Rheingauer Winzer*) interešu apvienības (turpmāk tekstā – “ieinteresētā persona”) apsvērumus, turklāt šī ieinteresētā persona vispirms lūdza ievērot konfidencialitāti, tomēr 2007. gada 7. marta vēstulē šo lūgumu atsauca.

(*⁴) Iesniegtajā uzņēmējdarbības plānā naudas plūsmas aprēķināšanai neto peļņu/zaudējumus koriģēja tikai ar norakstījumiem kā bezskaidras naudas izdevumiem.

(*⁵) Noteikums, saskaņā ar kuru atbilstoši bankas noteikumiem tā var prasīt aizdevuma (papildu) nodrošinājumu, ja Hesenes federālās zemes dalība *Hessische Staatsweingüter GmbH* ir mazāka par 51 %.

(55) Ieinteresētās personas, kura iebilst pret jauna *Hessische Staatsweingüter* vīna pagraba būvniecību, apsvērumos tiek aplūkotas četras jomas: sagatavošanās posms 2002.–2006. gadā, uzņēmējdarbības plāna nepilnības, uzņēmējdarbības plānā neietvertie ieguldījumi un EK līguma 87. pantā paredzētie izņēmumi.

Sagatavošanās posms 2002.–2006. gadā

(56) Ieinteresētā persona apgalvo, ka jau jaunā vīna pagraba finansēšanas sagatavošanās laikā varēja secināt, ka Hesenes federālā valdība nevēlējās rīkoties atbilstīgi tirgus ekonomikas ieguldītāja principam. Lai pamatotu šo apgalvojumu, tiek norādīts turpmāk minētais:

a) gandrīz visi *GmbH* uzraudzības padomes locekļi ir valsts pārvaldes darbinieki. Tikai viens loceklis ir brīvās ekonomikas pārstāvis;

b) netiek izskatīta jauna vīna pagraba būvniecības alternatīva (piemēram, vecā pagraba atjaunošana);

c) salīdzinājuma nolūkā netika ņemti vērā citi valsts vīna uzņēmumi Vācijā un jo īpaši Reinzelmes-Pfalcas federālajā zemē, kuri gadu desmitiem nebija spējuši kļūt rentabli un galu galā tika pārdoti;

d) iepriekšējie kapitālieguldījumi tika veikti, neparedzot peļņas prasību (kas norāda, ka federālās zemes valdība un uzraudzības padome neticēja *Hessische Staatsweingüter* ekonomiskajai efektivitātei);

e) tikai pēc sazināšanās ar Komisiju ieguldījums pašu kapitālā jauna pagraba finansēšanai tika pārveidots par aizdevumu ar dalīto peļņu.

(57) Turklāt ieinteresētā persona uzdod jautājumu par to, kādā mērā, lai sasniegtu *GmbH* efektivitātes mērķi 2005./2006. gadā, tika izmantoti iespējamie ārkārtas ieņēmumi.

Uzņēmējdarbības plāna nepilnības

(58) Ieinteresētā persona apgalvo, ka, pamatojoties uz 2006. gada oktobra uzņēmējdarbības plānu, kurā ir paredzēts aizdevums ar dalīto peļņu, nevar pierādīt, ka 2003. un 2004. gadā veiktie kapitālieguldījumi un jauna vīna pagraba pašu kapitāla finansēšana tika veikta, ievērojot tirgus ekonomikas ieguldītāja principu. Lai pamatotu šo apgalvojumu, tiek norādīts turpmāk minētais:

a) uzņēmējdarbības plānā netika ņemta vērā ieņēmumu un kvalitātes svārstību iespēja;

b) uzņēmējdarbības plāns ir pamatots uz pieņēmumu, ka varēs realizēt visu saražoto daudzumu (kamēr attiecībā uz zudumiem un kvalitātes riskiem būtu jāņem vērā 3 % samazinājums);

c) uzņēmējdarbības plānā nav ierēķināti riski, kas saistīti ar vīnogu, misas un vīna iepirkumu, ņemot vērā tirgus svārstības;

d) netiek piešķirta nozīme šādu ārēju iepirkumu finansēšanai;

e) uzņēmējdarbības plānā nav atšķirības starp pašu ražotu vīnu pārdošanas cenu un iepirkto vīnu pārdošanas cenu (ieinteresētā persona norāda, ka iepirkto vīnu vidējā pārdošanas cena uzņēmējdarbības plānā būtu jānosaka ne vairāk kā piecu euro apmērā);

f) pieņēmumi par preču vērtību nav reāli, jo tie neatspoguļo pudeļu paredzamo cenas attīstību;

g) ieinteresētajai personai nav skaidrs, vai uzņēmējdarbības plānā ir ņemta vērā kompensācijas ieguldījumu finansēšana, izmantojot norakstītās summas.

(59) Pamatojoties uz šiem apsvērumiem, ieinteresētā persona iesniedza alternatīvu aprēķinu 2014. gadam. Ņemot vērā ar zudumiem saistīto 3 % samazinājumu attiecībā uz saražoto produkciju 1,1 miliona litru apmērā, 300 000 litru iepirkta vīna pārdošanas cenu piecu euro apmērā un viena litra vīna ražošanai izlietoto materiālu izmaksas 1,80 euro apmērā, prognozētās 164 000 euro peļņas vietā *GmbH* parastās saimnieciskās darbības rezultāts 2014. gadā būtu zaudējumi 900 000 euro apmērā. Ieinteresētā persona apgalvo, ka uzņēmējdarbības plāns ir ļoti nestabils un ka tajā pietiekami netiek ņemtas vērā iespējamās svārstības.

Uzņēmējdarbības plānā neiekļautie administrācijas un vinotēkas izdevumi

(60) Ieinteresētā persona norāda, ka *Hessische Staatsweingüter* administrācija un vinotēka paliek Eberbahas klosterī, kas tiek restaurēts. Ieinteresētā persona iebilst, ka uzņēmējdarbības plānā nav iekļautas šīs restaurācijas izmaksas. Ieinteresētā persona uzskata, ka nevar izslēgt to, ka notiks šķērssubsidēšana ar zemākiem nomas maksājumiem.

(61) Turklāt ieinteresētā persona iebilst, ka privāti vīndari klostera vinotēku var izmantot kā tirdzniecības vietu tikai ierobežotā apjomā.

EK līguma 87. pantā paredzētie izņēmumi

(62) Ieinteresētā persona apgalvo, ka Hesenes federālās zemes valdība nevar atsaukties uz turpmāk minētajiem argumentiem, lai panāktu savu finanšu maksājumu atļaušanu, uzskatot tos par atļautu atbalstu saskaņā ar EK līguma 87. pantu:

- a) *Hessische Staatsweingüter* vēlme būt par privātas vīnkopības paraugu (ieinteresētā persona to apstrīd);
- b) Geizenheimas Valsts zinātniski pētnieciskā institūta vīnkopības pētniecības uzdevumu veikšana (ieinteresētā persona norāda, ka tas var notikt arī sadarbībā ar privātiem uzņēmumiem);
- c) nepieciešamība saglabāt kultūrvidi un jo īpaši stāvās nogāzes (ieinteresētā persona norāda, ka *Staatsweingüter* apsaimnieko tikai 20 % reģiona stāvo nogāžu).

IV. VĀCIJAS APSVĒRUMI

(63) 2007. gada 4. aprīlī Komisija saņēma Vācijas apsvērumus. Tajos ir ievērots ieinteresētās personas apsvērumu iedalījums un minēti argumenti, kas attiecas uz četrām jomām: Hesenes federālās zemes valdība kā tirgus ekonomikas ieguldītājs, uzņēmējdarbības plāna pamatotība, uzņēmējdarbības plānā ir ņemta vērā atrašanās Eberbahas klosterī, atbalsta atbilstības pamatojuma nebūtiskums. Turklāt tiek sniegta informācija par kādreizējā federālās zemes uzņēmuma zemesgabalu pārdošanu.

Hesenes federālās zemes valdība ir rīkojusies kā tirgus ekonomikas ieguldītājs

(64) Vācija apgalvo, ka, jau gatavojoties pagraba jaunbūvei, Hesenes federālās zemes valdība ir rīkojusies kā tirgus ekonomikas ieguldītājs. Ieinteresētās personas apsvērumos minētie argumenti esot neprecīzi un juridiski nebūtiski. Lai pamatotu šo apgalvojumu, Vācija norāda turpmāk minēto:

- a) Hesenes federālā zeme kā vienīgā *GmbH* dalībniece uzraudzības padomē iecēla federālās zemes pārstāvju, kas atbilst jebkura privāta ieguldītāja rīcībai. Turklāt uzraudzības padomē tika iecelts pārstāvis no ekonomikas vides, tātad – ārējs eksperts;
- b) lēmumu par galvenās administrācijas pārvietošanu un jauna vīna pagraba būvniecību pieņēma, pamatojoties uz ekonomiskiem apsvērumiem, un tas pamatojās uz iespējama stratēģiska redzējuma analīzi;

c) Hesenes federālās zemes valdība atbilstoši tirgus ekonomikas ieguldītāja principam ir ņēmusi vērā citas privātas vidēja līmeņa un labākās vīna ražošanas saimniecības (nevis, kā apgalvo ieinteresētā persona, citus nerentablus valsts vīna uzņēmumus).

- (65) Vācija apgalvo, ka *GmbH* ekonomiskā attīstība atbilst uzņēmējdarbības plānam. 2005. gadā nav bijuši ārkārtas ieņēmumi. Plānotais apgrozījums tika pārsniegts par 500 000 euro. Lielākus citas saimnieciskās darbības ieņēmumus, ko veidoja apdrošinātāja izmaksātā summa par plūdu radītajiem zaudējumiem, kompensēja lielāki personāla un materiālie izdevumi saistībā ar šiem zaudējumiem.
- (66) Saskaņā ar Vācijas sniegto informāciju, neņemot vērā sliktu ražu 2005. gadā (par 21 % mazāk nekā 2004. gadā) un 2006. gadā (par 32 % mazāk nekā 2004. gadā), 2006. gada rezultāts varētu atbilst uzņēmējdarbības plānam.

(67) Atbilstoši iesniegtajai informācijai tika atcelti abi lēmumi, saskaņā ar kuriem tika veikti pirmie pārskaitījumi jauna vīna pagraba finansēšanai, un kopējā summa 7,5 miljonu euro apmērā tika piešķirta kā aizdevums ar dalīto peļņu. Ar šiem pašiem nosacījumiem aizdevumā tiek iekļautas jau izmaksātās summas. Attiecīgi tika grozīts federālās zemes budžets.

Uzņēmējdarbības plāns ir pamatots

(68) Vācija uzskata, ka uzņēmējdarbības plāns ir pamatots un pamatojas uz konservatīviem un reāliem pieņēmumiem. Lai pamatotu šo apgalvojumu, tiek norādīts turpmāk minētais:

a) ražošanas plānu pamato vidējie ieņēmumi vidējas ražas gadījumā (gan labas, gan sliktas ražas un zudumu ņemšana vērā). Plānotais saražotais daudzums ir mazāks par Reinas novada vīna uzņēmumu vidējo saražoto daudzumu;

b) iepirkumu plāns ir pamatots. Pamatojoties uz nomas un apsaimniekošanas līgumiem, *GmbH* iepērk nevis vīnu, bet vīnogas. Uzņēmējdarbības plānā ir pilnībā ņemtas vērā šo iepirkumu izmaksas. Kvalitātes un daudzuma risks precīzi atbilst pašu ražošanas riskam. Vīnu, ko ražo no saskaņā ar nomas un apsaimniekošanas līgumiem iepirktajām vīnogām, drīkst pārdot ar *GmbH* nosaukumu un precīzi (iepildīšanu veic ražotājs). Uzņēmējdarbības plānā ir ņemta vērā jaunā vīna pagraba pagaidu daļēja nenoslogotība 2007.–2010. gadā;

- c) preču vērtības aprēķins ir pamatojas uz pareiziem pamatpieņēmumiem. Samazinot izmaksas un palielinot efektivitāti, tiks ietaupīti līdzekļi, ko daļēji varēja īstenot jau 2005./2006. gadā;
- d) uzņēmējdarbības plānu, kā to ir atzinusi KPMG, pamato reāli un konservatīvi pamatpieņēmumi. Uzņēmējdarbības plāna īstenojamību apliecina tas, ka komercbanka piešķir komerckreditu, lai daļēji finansētu pagraba jaunbūvi;
- e) kompensācijas ieguldījumi uzņēmējdarbības plānā ir ņemti vērā kā kapitāla izdevumi un norakstījumi.

Uzņēmējdarbības plānā pilnībā ir ņemti vērā izdevumi par atrašanos Eberbahas klosterī

- (69) Saskaņā ar iesniegto informāciju Eberbahas klostera restaurācija, kas visticamāk ilgs vairāk nekā 25 gadus, ir paredzēta nevis tam, lai ekonomiski palīdzētu GmbH, bet gan lai saglabātu kultūras pieminekli. GmbH administrācijai un vinotēkai nepieciešamās telpas nomās ar tirgus nosacījumiem. Līdz šim vēl nav noslēgts līgums starp GmbH un Eberbahas klostera fondu (*Stiftung Kloster Eberbach*). Uzņēmējdarbības plānā ir ņemti vērā aptuvenie nomas maksājumi.

Ieinteresētās personas minētais pamatojums nav būtisks

- (70) Saskaņā ar iesniegto informāciju jaunā vīna pagraba finansējums nav atbalsts EK līguma 87. panta 1. punkta nozīmē, jo Hesenes federālās zemes valdība ir rīkojusies kā privātieguldītājs. Līdz ar to argumenti, par kuriem ieinteresētā persona apgalvo, ka Hesene tos varējusi izvīzīt, lai pamatotu iespējamu atbalstu, izskatāmajā lietā nav būtiski.

Kādreizējā federālās zemes uzņēmuma zemesgabalu pārdošana

- (71) Turklāt Vācijas informēja Komisiju, ka ir pārdoti kādreizējā federālās zemes uzņēmuma zemesgabali 2 959 675 euro vērtībā, un ieņēmumi ir iemaksāti federālās zemes budžetā.

V. ATBALSTA NOVĒRTĒJUMS

Valsts atbalsta noteikumu piemērojamība

- (72) *Hessische Staatsweingüter* nodarbojas ar vīna ražošanu un tirdzniecību. Saskaņā ar Padomes 1999. gada 17. maija

Regulas (EK) Nr. 1493/1999 par vīna tirgus kopīgo organizāciju⁽⁶⁾ 71. pantu EK līguma 87., 88. un 89. pantu piemēro to produktu ražošanai un tirdzniecībai, uz kuriem attiecas šī regula. Līdz ar to šeit izskatāmie pasākumi jāizmeklē, ņemot vērā valsts atbalsta noteikumus.

Atbalsta esība EK līguma 87. panta 1. punkta nozīmē

- (73) Saskaņā ar EK līguma 87. panta 1. punktu Kopējām tirgum neatbilst nekāds atbalsts, ko piešķir dalībvalstis vai ko jebkādā citā veidā piešķir no valsts līdzekļiem un kas rada vai draud radīt konkurences traucējumus, dodot priekšroku konkrētiem uzņēmumiem vai konkrētu preču ražošanai, ja šāds atbalsts negatīvi ietekmē tirdzniecību starp dalībvalstīm.

- (74) Atbilstoši Eiropas Kopienu Tiesas praksei uzņēmumam sniegts atbalsts var negatīvi ietekmēt tirdzniecību starp dalībvalstīm, ja šis uzņēmums darbojas tirgū, kas ir atvērts Kopienas iekšējai tirdzniecībai⁽⁷⁾. *Hessische Staatsweingüter* nodarbojas ar vīna ražošanu un tirdzniecību un līdz ar to strādā starptautiskā tirgū, kurā ir ļoti intensīva konkurence⁽⁸⁾. Attiecīgajiem pasākumiem izmantoja valsts līdzekļus (Hesenes federālās zemes budžets), un tie ir selektīvi, jo attiecas uz konkrētu uzņēmumu. Tādēļ ir jāpārbauda, vai attiecīgie pasākumi sniedza vai sniedz tādas priekšrocības *Hessische Staatsweingüter*, kas rada konkurences traucējumus un negatīvi ietekmē tirdzniecību, un līdz ar to ir atbalsts EK līguma 87. panta 1. punkta nozīmē. Lai novērtētu, vai katrs pasākums sniedz priekšrocības, ir jāpiemēro tirgus ekonomikas ieguldītāja princips⁽⁹⁾.

Līdz 2002. gada 31. decembrim veiktie pasākumi

- (75) Izmeklēšana ir apstiprinājusi, ka, sedzot *Hessische Staatsweingüter* zaudējumus, Hesenes federālā zeme tai ir sniegusi priekšrocības, un līdz ar to izskatāmais pasākums ir valsts atbalsts EK līguma 87. panta 1. punkta nozīmē.

⁽⁶⁾ OV L 179, 14.7.1999., 1. lpp.

⁽⁷⁾ Sk. Tiesas 1988. gada 13. jūlija spriedumu lietā 102/87, *Francija pret Komisiju*, Recueil 1988, I-4067. lpp.

⁽⁸⁾ Kopienas iekšējai vīna tirdzniecībai ir ļoti liels apjoms. Apmēram 20 % visā ES (25 dalībvalstīs) saražotā vīna tirgo iekšējā tirgū. 2005. gadā apmēram 37,1 miljons hektolitru (saņemti) un 38,8 miljoni hektolitru (nosūtīti) bija Kopienas iekšējās tirdzniecības priekšmets (ES 25 dalībvalstīs). 2004./2005. gadā Vācijas daļa kopējā saražotā vīna daudzumā ES 25 dalībvalstīs bija apmēram 5,5 % (avots: Eurostat).

⁽⁹⁾ Sk. Komisijas paziņojumu par EK līguma 92. un 93. panta (jaunajā redakcijā – 87. un 88. pants) un Komisijas Direktīvas 80/723/EEK 5. panta piemērošanu valsts uzņēmumiem pārstrādes rūpniecībā (OV C 307, 13.11.1993., 4. lpp.).

- (76) Jāpārbauda, vai *Hessische Staatsweingüter* varēja uzskatīt par uzņēmumu EK līguma 87. panta 1. punkta nozīmē laikā, kad kamerālās ekonomiskās pārvaldības ietvaros tas tika vadīts kā Hesenes federālās zemes vispārējās pārvaldes daļa (līdz 1997. gada beigām) un pēc tam kā federālās zemes uzņēmums, proti, kā atsevišķa vispārējās pārvaldes daļa, tomēr arī turpmāk bez juridiskas personas tiesībām.
- (77) Ja valsts veic saimniecisku darbību, saskaņā ar Tiesas spriedumu lietā C-118/85 *Komisija/Itālija*⁽¹⁰⁾ neatkarīgi no tā, vai šo darbību veic cita iestāde vai struktūra, kas ietilpst valsts pārvaldē, šī iestāde vai struktūra ir jāuzskata par valsts uzņēmumu. Līdz ar to var secināt, ka jau laikā līdz 2003. gadam *Hessische Staatsweingüter* bija jāuzskata par uzņēmumu EK līguma 87. panta 1. punkta nozīmē.
- (78) Komisija secina, ka atbalsta novērtēšanai ir jāņem vērā laikposms no 1995. līdz 2002. gadam. Tā atgādina, ka saskaņā ar 15. pantu Padomes 1999. gada 22. marta Regulā (EK) Nr. 659/1999, ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus EK līguma 93. panta piemērošanai⁽¹¹⁾, uz Komisijas tiesībām atgūt atbalstu attiecas desmit gadu noilguma periods. Noilguma periods sākas dienā, kad saņēmējam ir piešķirts nelikumīgais atbalsts. Visas tās darbības attiecībā uz nelikumīgu atbalstu, kuras veic Komisija vai dalībvalsts pēc Komisijas lūguma, pārtrauc noilguma periodu.
- (79) Lēmumā uzsākt procedūru Komisija secināja, ka pirmo Hesenes iestāžu un AGRI ĢD ierēdņu tikšanos, kas notika 2005. gada 26. janvārī, var uzskatīt par notikumu, kas pārtrauca Regulas (EK) Nr. 659/1999 15. pantā minēto noilguma periodu.
- (80) Šis pagaidu secinājums nav apstrīdēts ne apsvērumos, kas tika saņemti pēc Komisijas lēmuma uzsākt procedūru publicēšanas, ne Vācijas apsvērumos. Tāpēc Komisija aizvien uzskata, ka pirmā Hesenes iestāžu un AGRI ĢD ierēdņu tikšanās, kas notika 2005. gada 26. janvārī, ir noilguma periodu pārtraucošs notikums.
- (81) Līdz ar to izskatāmo atbalstu, ko tai sniedza Hesenes federālā zeme, lai nepārtraukti segtu *Hessische Staatsweingüter* zaudējumus, veido būtisks atbalsts vīna uzņēmumam kamerālās ekonomiskās pārvaldības ietvaros laikposmā no 1995. līdz 1997. gadam (209 520 euro) un atbalsts federālās zemes uzņēmumam laikposmā no 1998. līdz 2002. gadam (332 339 euro), un tā kopsumma ir 541 859 euro (22. punkts).
- (82) Turklāt 2006. gada 20. decembra vēstulē (C(2006) 6605 galīgā redakcija) Komisija secina, ka, šķiet, agrāk maksātā atbalsta faktiskais saņēmējs ir komerciāla rakstura uzņēmums.
- (83) Saskaņā ar Vācijas sniegto informāciju komerciāla rakstura uzņēmums ir federālās zemes uzņēmuma *Hessische Staatsweingüter* likumīgais tiesību un ekonomisko saistību pārņēmējs, jo tas ir *Hessische Staatsweingüter* pamatlīdzekļu juridiskais un ekonomiskais īpašnieks un ir jāuzskata par agrāk maksātā atbalsta faktisko saņēmēju. No komerciāla rakstura uzņēmuma *GmbH* nomā nekustamos pamatdarbības pamatlīdzekļus. Nomas maksu noteica, pamatojoties uz diviem nomas vērtības noteikšanas atzinumiem, ko iesniedza Hesenes iestādes (29. apsvērumi). Līdz ar to Komisija secina, ka šos aktīvus iznomā ar tirgus nosacījumiem.
- (84) Tomēr Komisija uzskata, ka ar darbībām, kas veiktas līdz 2002. gada 31. decembrim, *GmbH*, kas pārņēma vīna uzņēmumu un ir saņēmusi federālās zemes uzņēmuma apgrozāmos līdzekļus un kustamos pamatdarbības pamatlīdzekļus (29. apsvērumi), ir sniegtas priekšrocības un tāpēc arī tā ir jāuzskata par šā agrāk maksātā atbalsta saņēmēju.
- (85) Līdz ar to ir apstiprinājušas šaubas, kuru dēļ Komisija uzsāka procedūru, un lēmumā uzsākt procedūru minētie pagaidu secinājumi.
- Hesenes federālās zemes vīna uzņēmuma pārstrukturēšana**
- (86) Izmeklēšana ir apstiprinājusi Komisijas šaubas, ka ar kapitālieguldījumu *GmbH* vispirms viena miljona euro apmērā un pēc tam 1,225 miljona euro apmērā Hesenes federālā zeme nav rīkojusies kā tirgus ekonomikas ieguldītājs.
- (87) Saskaņā ar Vācijas sniegto informāciju kapitāls tika piešķirts ar tirgus nosacījumiem, jo gaidāmā peļņa – kā apliecināts *Hoffmann* atzinumā – atbilda vidējai peļņai nozarē vai pat pārsniedza to, kamēr *GmbH* uzņēmējdarbības plāns, pēc *KPMG* domām, pamatojās uz konservatīvu plānošanas pieeju.

⁽¹⁰⁾ *Recueil* 1987, I-2599. lpp.

⁽¹¹⁾ OV L 83, 27.3.1999., 1. lpp.

- (88) Komisija secina, ka šāds vērtējums attiecas uz pārstrukturēšanu kopumā, jo pašu kapitāla peļņu Vācija ir izmantojusi kā salīdzinošu kritēriju un *GmbH* pašu kapitāls atspoguļoja visus veiktos pārstrukturēšanas pasākumus (proti, ne tikai kapitālieguldījumus, bet arī aktīvu iekļaušanu un parādu norakstīšanu).
- (89) Savos apsvērumos ieinteresētā persona paskaidro (sk. 54. apsvērumu), ka, gatavojoties jauna vīna pagraba finansēšanai, Hesenes federālā zeme nav rīkojusies kā tirgus ekonomikas ieguldītājs. Apsvērumos cita starpā tiek norādīts uz *GmbH* uzraudzības padomes sastāvu, uz to, ka salīdzinājumā nav ņemtas vērā citas nerentablas vīna ražošanas saimniecības, kā arī uz faktu, ka kapitālieguldījumi ir piešķirti, neparedzot peļņas prasību. Turklāt ieinteresētā persona iebilst pret šķietamām nepilnībām uzņēmējdarbības plānā un apgalvo, ka plāns esot pārāk nestabils un tajā neesot pietiekami ņemtas vērā iespējamās svārstības.
- (90) Ieinteresētās personas minētos argumentus savos apsvērumos (sk. 63. apsvērumu) Vācija noraida kā neprecīzus un juridiski nebūtiskus.
- (91) Komisija uzskata, ka Vācijas argumenti klievē ieinteresētās personas paustās šaubas un uzņēmējdarbības plāns ir pamatots. Turklāt Komisija piekrīt Vācijas viedoklim, saskaņā ar kuru tirgus ekonomikas ieguldītāja kritērijam kā salīdzinošs kritērijs būtu jāpiemēro citas salīdzināmas, rentablas vīna ražošanas saimniecības (64. apsvērumš).
- (92) Līdz ar to Komisija secina, ka Hesenes federālās zemes veiktos *GmbH* pārstrukturēšanas pasākumus (aktīvu iekļaušanu, parādu norakstīšanu un divus kapitālieguldījumus) varētu uzskatīt par tādiem, kas būtu pieņemami normālas tirgus ekonomikas ieguldītājam. Tomēr tā uzskata, ka kapitālieguldījumi ir jāvērtē, ievērojot visus veiktos pasākumus, tostarp to zaudējumu segšanu, kas radās līdz 2002. gada 31. decembrim laikā, kad vīna uzņēmums tika vadīts kā Hesenes federālās zemes vispārējās pārvaldes daļa, jo *GmbH* ir pārņēmusi šā vīna uzņēmuma turpmāko vadību un zināmā mērā arī ir jāuzskata par šā agrāk maksātā atbalsta saņēmēju (83. apsvērumš) ⁽¹²⁾.
- (93) Komisija uzskata, ka parādu norakstīšanai 1 792 000 euro apmērā, kas attiecas uz federālās zemes uzņēmuma saistībā ar agrāko darbību uzkrātajām saistībām pret Hesenes federālo zemi, bija tāds pats mērķis kā līdz 2002. gada 31. decembrim radušos zaudējumu periodiskai segšanai. Tāpēc to var uzskatīt par agrākās darbības turpmāku subsidēšanu.
- (94) Tāpēc Komisija uzskata, ka pārstrukturēšanas pasākumus atbilstīgā veidā nevar nodalīt no pasākumiem, kas veikti līdz 2002. gada 31. decembrim. Līdz ar to tā secina, ka, ņemot vērā Hesenes federālās zemes vīna uzņēmumam agrāk sniegto darbības atbalstu, Hesenes federālā zeme nav rīkojusies kā tirgus ekonomikas ieguldītājs, veicot dažādus *GmbH* pārstrukturēšanas pasākumus (aktīvu iekļaušana, parādu norakstīšana, divi kapitālieguldījumi), un tāpēc šie pārstrukturēšanas pasākumi ir valsts atbalsts EK līguma 87. panta 1. punkta nozīmē.
- (95) Līdz ar to ir apstiprinājušās šaubas, kuru dēļ Komisija uzsāka procedūru, un lēmumā uzsākt procedūru minētie pagaidu secinājumi.

Jauna vīna pagraba pašu kapitāla finansēšana

- (96) Attiecībā uz jauna vīna pagraba pašu kapitāla finansēšanu izmeklēšana ir apstiprinājusi Komisijas šaubas, ka, ņemot vērā Hesenes federālās zemes agrākos ieguldījumus, tā nav rīkojusies kā tirgus ekonomikas ieguldītājs, piešķirot aizdevumu ar dalīto peļņu *Hessische Staatsweingüter GmbH*.
- (97) Ieinteresētās personas argumenti par uzņēmējdarbības plāna šķietamajām nepilnībām attiecas arī uz jaunā vīna pagraba finansējumu. Vācijas apsvērumos šie argumenti tika noraidīti (sk. 58. vai attiecīgi 68. apsvērumu). Attiecībā uz jaunā vīna pagraba finansēšanu Komisija tāpat uzskata, ka Vācijas argumenti klievē ieinteresētās personas paustās šaubas un ka uzņēmējdarbības plāns ir pamatots (91. apsvērumš), jo tajā ir ņemtas vērā peļņas un kvalitātes svārstības, kā arī zaudējumi, un ir ietverti visi nepieciešami izmaksu elementi (68. un 69. apsvērumš). Turklāt uzņēmējdarbības plānu pārbaudīja KPMG un atzina to par ļoti konservatīvu (38. apsvērumš).
- (98) Tāpat ieinteresētā persona izsakās par faktu, ka tikai pēc sazināšanās ar Komisiju Hesenes federālās zemes ieguldījums pašu kapitālā jauna pagraba finansēšanai tika pārvērst par aizdevumu ar dalīto peļņu. Turklāt saskaņā ar tās sniegto informāciju uzņēmējdarbības plānā nav ietverti *Hessische Staatsweingüter* administrācijas un vinotēkas izdevumi. Ieinteresētā persona uzskata, ka nevar izslēgt to, ka notiks šķērssubsidēšana ar zemākiem nomas maksājumiem.

⁽¹²⁾ Saskaņā ar Pirmās instances tiesas spriedumu lietā T-11/95, *BP Chemicals Limited* pret Komisiju (*Recueil* 1998, II-3235. lpp.), apstāklis, ka valsts uzņēmums savam meitasuzņēmumam sniedz jau kā "atbalstu" klasificējamus kapitālieguldījumus, *a priori* neizslēdz iespēju, ka turpmāks kapitālieguldījums atbilst tirgus ekonomikas ieguldītāja principam, ja šis ieguldījums atbilstīgā veidā ir nošķirts no pirmajiem ieguldījumiem un to var uzskatīt par neatkarīgu ieguldījumu (sk. sprieduma 170. punktu). Sprieduma lietā *BP Chemicals* 171. punktā Pirmās instances tiesa uzskata, ka kapitālieguldījumu hronoloģiskā secība, to mērķis un meitasuzņēmuma situācija laikā, kad pieņemti lēmumi par katra kapitālieguldījuma veikšanu, ir šādas pārbaudes galvenie aspekti.

(99) Savos apsvērumos Vācija informē, ka aizdevumā ar dalīto peļņu pilnībā tika iekļauti saistībā ar jauno vīna pagrabu jau veiktie maksājumi un ka ar atpakaļejošu spēku tiem tika piemēroti noteikumi, kas attiecās uz aizdevumu (sk. 67. apsvērumu). Turklāt tā paskaidro, ka uzņēmējdarbības plānā pilnībā ir ņemti vērā izdevumi par *Hessische Staatsweingüter* administrācijas un vinotēkas izvietošana nepieciešamo telpu nomu Eberbahas klosterī (69. apsvērumus). Uzņēmējdarbības plānā ir ņemti vērā aptuvenie nomas maksājumi. Līdz ar to Komisija uzskata, ka Vācijas paskaidrojumi varēja kļiedēt ieinteresētās personas šaubas.

(100) Aizdevums ar dalīto peļņu pamatojas uz ikgadējiem fiksētiem procentiem 3,7 % apmērā un piedalās peļņas sadalē (par finansējuma nosacījumu sīku aprakstu sk. 41.–44. apsvērumu). Komisija uzskata, ka šā veida ieguldījumam šie nosacījumi ir pieņemami tirgus nosacījumi. Turklāt Komisija secina, ka pārējo finansējumu nodrošina bankas aizdevums ar tirgus nosacījumiem, kas liecina par uzņēmuma ekonomisko dzīvotspēju.

(101) Tāpēc Komisija nemaina jau 2006. gada 20. decembra (C(2006) 6605 galīgā redakcija) vēstulē minēto secinājumu, ka varētu uzskatīt, ka aizdevums ar dalīto peļņu ir piešķirts ar tādiem nosacījumiem, kas ir pieņemami tirgus ekonomikas ieguldītājam, un līdz ar to *GmbH* nav sniegta priekšrocības.

(102) Tomēr tā uzskata, ka jaunā vīna pagraba finansējumu atbilstīgā veidā nevar nodalīt no atbalsta, ko *GmbH* ir saņēmusi agrāk. Jaunais vīna pagrabs bija pārstrukturēšanas plāna integrāls elements un jāuzskata par pārstrukturēšanas procesa turpmāku procesu (papildus parādu norakstīšanai un abiem kapitālieguldījumiem). Turklāt *GmbH* pašreizējā ekonomiskā un finansiālā situācija, kas vīna pagraba daļējai finansēšanai ļauj tai saņemt komercbankas aizdevumu, izriet no Hesenes federālās zemes veiktajiem *GmbH* pārstrukturēšanas pasākumiem un tādēļ ir jānovērtē, ņemot vērā šo aspektu.

(103) Tāpēc Komisija secina, ka, ņemot vērā agrāk veiktos pārstrukturēšanas pasākumus, Hesenes federālā zeme nerīkojas kā tirgus ekonomikas ieguldītājs, nodrošinot jaunā vīna pagraba pašu kapitāla finansējumu 7,5 miljonu euro apmērā, kas tika piešķirts kā aizdevums

ar dalīto peļņu, un līdz ar to šis aizdevums ar dalīto peļņu ir atbalsts EK līguma 87. panta 1. punkta nozīmē.

(104) Līdz ar to ir apstiprinājušās šaubas, kuru dēļ Komisija uzsāka procedūru, un lēmumā uzsākt procedūru minētie pagaidu secinājumi.

EK līguma 87. pantā paredzētie izņēmumi

(105) 87. panta 1. punktā noteiktais valsts atbalsta aizliegums neizslēdz, ka konkrētus atbalsta veidus var uzskatīt par atbilstīgiem Kopējam tirgum, pamatojoties uz šā panta 2. un 3. punktā paredzētajiem izņēmumiem.

(106) Nevar apgalvot, ka izskatāmajiem pasākumiem ir sociāls raksturs vai to mērķis ir novērst kaitējumu, ko nodarījušas dabas katastrofas, lai varētu atsaukties uz EK līguma 87. panta 2. punkta a) vai b) apakšpunktu. Tāpat šie pasākumi acīmredzami nav paredzēti, lai veicinātu ekonomikas attīstību apgabalos, kur dzīves līmenis ir ļoti zems, vai lai veicinātu būtiska projekta īstenojumu visas Eiropas interesēs vai arī veicinātu kultūru un kultūras mantojuma saglabāšanu. Tāpēc šajā gadījumā nevar piemērot EK līguma 87. panta 3. punkta a), b) un d) apakšpunktā paredzētos izņēmumus.

(107) Piemērojot EK līguma 87. panta 3. punkta c) apakšpunktā minētos izņēmumus, Komisija var uzskatīt atbalstu par saderīgu ar kopējo tirgu, ja tas veicina konkrētu saimniecisko darbību vai konkrētu tautsaimniecības jomu attīstību, ja šādam atbalstam nav tāda negatīva ietekme uz tirdzniecības apstākļiem, kas ir pretrunā kopīgām interesēm.

Līdz 2002. gada 31. decembrim veiktie pasākumi

(108) Saskaņā ar Kopienas pamatnostādņu attiecībā uz valsts atbalstu lauksaimniecības un mežsaimniecības nozarē 2007.–2013. gadā⁽¹³⁾ 15. punktu atbalstam, lai tas atbilstu kopējam tirgum, ir jābūt stimulējošam vai tajā ir jāparedz atbalsta saņēmēja dalība. Vienpusēji valsts atbalsta pasākumi, kuru mērķis ir tikai uzlabot ražotāju finansiālo stāvokli, nevis veicināt nozares attīstību, ir jāuzskata par darbības atbalstu, kas neatbilst kopējam tirgum.

⁽¹³⁾ OV C 319, 27.12.2006., 1. lpp.

- (109) Komisija piebilst, ka nav acīmredzams, ka laikposmā līdz 2003. gadam *Hessische Staatsweingüter* varēja uzskatīt par grūtībās nonākušu uzņēmumu. Ir pareizi, ka 541 859 euro, ko laikposmā no 1995. līdz 2002. gadam *Hessische Staatsweingüter* saņēma no Hesenes federālās zemes, ir darbības atbalsts. Tomēr tas nebūt nenozīmē, ka *Hessische Staatsweingüter* bija grūtībās nonācis uzņēmums, kas turpmāk nebūtu spējis saņemt naudas līdzekļus ar tirgus nosacījumiem. Turklāt zaudējumu periodiska segšana bija īpaši pasākumi un tos nepamatoja pārstrukturēšanas plāns. Šos pasākumus veica daudz agrāk par pārstrukturēšanas pasākumiem. Pēdējoreiz zaudējumus, kas bija 541 859 euro apmērā, sedza 1999. gadā (21. apsvērums), kamēr sagatavošanās pārstrukturēšanai sākās tikai 2001. gadā, pārstrukturēšanas plāns tika sagatavots tikai sākot no 2002. gada jūnija, un oficiālu lēmumu par pārstrukturēšanu pieņēma tikai 2002. gada 10. decembrī (sk. pārstrukturēšanas aprakstu 23.–38. apsvērumā, un jo īpaši 28. apsvērumā). Tādēļ zaudējumu segšanu nevar uzskatīt par pārstrukturēšanas procesa daļu, kas faktiski sākās 2002. gada 31. decembrī.
- (110) Šis atbalsts arī nebija saistīts ar ieguldījumiem, izglītību, darba vietu izveidi vai atbalsta saņēmēja dalību. Atbalsta mērķis bija tikai nostiprināt tā saņēmēja finansiālo stāvokli.
- (111) Līdz ar to Komisija uzskata, ka šis atbalsts ir darbības atbalsts, kas neatbilst kopējam tirgum.
- (112) Komisija pauž nožēlu, ka Vācija nav paziņojusi par atbalstu saskaņā ar EK līguma 88. panta 3. punktu, bet ir sniegusi to nelikumīgi.
- Hesenes federālās zemes vīna uzņēmuma pārstrukturēšana un jaunā pagraba pašu kapitāla finansēšana**
- (113) Tā kā tika secināts, ka, ņemot vērā agrāk veiktos pārstrukturēšanas pasākumus, jaunā vīna pagraba pašu kapitāla finansējums ir atbalsts EK līguma 87. panta 1. punkta nozīmē (103. apsvēruma), turpmāk tas tiks vērtēts kā pārstrukturēšanas atbalsta daļa.
- (114) Atbalsts grūtībās nonākušu uzņēmumu pārstrukturēšanai parasti jāpārbauda, pamatojoties uz 2004. gada Kopienas pamatnostādņem par valsts atbalstu grūtībās nonākušu uzņēmumu glābšanai un pārstrukturēšanai⁽¹⁴⁾. Tomēr saskaņā ar šo pamatnostādņu 103. un 104. punktu līdz 2004. gada 10. oktobrim paziņotos atbalstus, kā arī nepaziņotos glābšanas un pārstrukturēšanas atbalstus Komisija pārbauda, pamatojoties uz pamatnostādņem, ko piemēro paziņošanas vai attiecīgi atbalsta piešķiršanas dienā.
- (115) Valdības lēmumu par pārstrukturēšanas pasākumiem dibināmās *GmbH* labā oficiāli pieņēma 2002. gada 10. decembrī (28.–33. apsvērums). Līdz ar to šis datums ir jāuzskata par atbalsta piešķiršanas dienu. Šajā laikā spēkā bija 1999. gada Kopienas pamatnostādnes par valsts atbalstu grūtībās nonākušu uzņēmumu glābšanai un pārstrukturēšanai⁽¹⁵⁾ (turpmāk tekstā – “Pārstrukturēšanas pamatnostādnes”). Šo pamatnostādņu 3.2. nodaļa ietver īpašus noteikumus par pārstrukturēšanas atbalstu.
- Uzņēmuma tiesības pretendēt uz atbalstu*
- (116) Pārstrukturēšanas pamatnostādņu 30. punktā ir noteikts, ka nolūkā pretendēt uz pārstrukturēšanas atbalstu uzņēmumam ir jābūt uzskatāmam par grūtībās nonākušu uzņēmumu.
- (117) Saskaņā ar Pārstrukturēšanas pamatnostādņu 4. punktu Komisija uzskata, ka uzņēmums ir nonācis grūtībās, ja tas ar saviem resursiem vai līdzekļiem, ko spēj iegūt no saviem īpašniekiem/akcionāriem vai kreditoriem, nespēj apturēt zaudējumu rašanos, kuru dēļ gandrīz noteikti īsā vai vidēji ilgā laikā tam uzņēmējdarbība būs jāizbeidz, ja vien neiejauksies valsts iestādes.
- (118) Izskatāmajā gadījumā *GmbH* rīcībā no tās dibināšanas brīža 2003. gada sākumā bija ievērojami finanšu līdzekļi (32. apsvērums). Tomēr sākuma bilance atspoguļoja situāciju jau pēc tam, kad bija veikta lielākā daļa pārstrukturēšanas pasākumu (aktīvu iekļaušana, parādu norakstīšana un pirmais kapitālieguldījums). Pat šādos apstākļos *GmbH* nebūtu spējusi ar saviem resursiem apturēt zaudējumu rašanos līdz paredzētā *break even* punkta sasniegšanai. 2002. gada jūnija uzņēmējdarbības plānā nepieciešamais atbalsts naudas plūsmas vajadzību segšanai pārstrukturēšanas pirmajos gados tika lēsts apmēram 4,3 miljonu euro apmērā (26. apsvērums). Atbilstoši 2002. gada septembra pārskatītajam modelim būtu bijuši nepieciešami papildu 3,4 miljoni euro (27. apsvērums). Tādēļ, neņemot vērā relatīvi lielo *GmbH* pašu kapitāla nodrošinājumu (pašu kapitāls kopumā apmēram 7,6 miljonu euro apmērā, kas ir apmēram 91 % bilances summas), ar lielu varbūtību uzņēmums nebūtu spējis ar saviem resursiem segt naudas plūsmas vajadzības līdz dzīvotspējas sasniegšanai. Turklāt nav ticams, ka tās operatīvajai darbībai *GmbH* būtu saņēmusi komerc kredītus, ja Hesenes federālā zeme nesniegtu galvojumu. Tā kā tika pierādīts, ka akcionāru ieguldījumi pārstrukturēšanas pasākumu ietvaros netika sniegti ar nosacījumiem, kas būtu pieņemami tirgus ekonomikas ieguldītājam (94. apsvērums), šajā aspektā Hesenes federālās zemes piešķirtie līdzekļi būtu jāuzskata par tādiem, kas ietver atbalsta elementu, un tos nevar izmantot kā pierādījumu tam, ka uzņēmums spētu izdzīvot bez valsts iestāžu iejaukšanās.

⁽¹⁴⁾ OV C 244, 1.10.2004., 2. lpp.⁽¹⁵⁾ OV C 288, 9.10.1999., 2. lpp.

- (119) Līdz ar to, sākot no dibināšanas dienas *GmbH* var uzskatīt par grūtībās nonākušu uzņēmumu saskaņā Pārstrukturēšanas pamatnostādņu 4. punktu.
- (120) Saskaņā ar Pārstrukturēšanas pamatnostādņu 7. punktu jauniem uzņēmumiem nav tiesību uz glābšanas vai pārstrukturēšanas atbalstu, pat ja to sākotnējais finanšu stāvoklis ir stabils. Tomēr 9. zemsvītras piezīmē ir teikts, ka tad, ja uzņēmums izveido meitasuzņēmumu tikai kā līdzekli aktīvu un, iespējams, saistību saņemšanai, to neuzskata par jauna uzņēmuma dibināšanu.
- (121) Izskatāmajā gadījumā *GmbH* tika nodibināta 2003. gada 1. janvārī, un līdz ar to laikā, kad tika veikti pārstrukturēšanas pasākumi, uz to attiektos jauna uzņēmuma definīcija. Tomēr, lai gan nekustamie aktīvi palika Hesenes federālās zemes rīcībā (iekļauti komerciāla rakstura uzņēmumā) un *GmbH* tiek iznomāti, *GmbH* tika nodoti apgrozāmie līdzekļi un kustamie pamatdarbības aktīvi kopumā apmēram 7,3 miljonu euro vērtībā, kā arī dažas īstermiņa saistības un uzkrājumi. Tādēļ *GmbH* var uzskatīt par meitasuzņēmumu, kas tika izveidots tikai kā līdzeklis konkrētu federālās zemes uzņēmuma aktīvu un pasīvu saņemšanai. Komisija uzskata, ka līdz ar to uz *GmbH* attiecas Pārstrukturēšanas pamatnostādņu 9. zemsvītras piezīmē paredzētais izņēmums, un saskaņā ar šo pamatnostādņu 30. punktu tā var pretendēt uz pārstrukturēšanas atbalstu.

Dzīvotspējas atjaunošana

- (122) Saskaņā ar Pārstrukturēšanas pamatnostādņu 31.–34. punktu atbalsta piešķiršanas nosacījums ir īstenots pārstrukturēšanas plānā. Pārstrukturēšanas plānam, kura īstenošanas laikam ir jābūt iespējami īsam, pienācīgā termiņā ir jāatjauno uzņēmuma ilgtermiņa dzīvotspēja, pamatojoties uz reāliem apsvērumiem par turpmākiem darbības apstākļiem. Pārstrukturēšanas plānā ir jāparedz apgrozījums, kas pēc pārstrukturēšanas uzņēmumam ļautu segt visas izmaksas, tostarp norakstīšanu un finanšu izdevumus. Gaidāmajai pašu kapitāla peļņai ir jābūt pietiekamai, lai pārstrukturētais uzņēmums saviem spēkiem varētu konkurēt tirgū.
- (123) Izskatāmajā lietā, sagatavojoties pārstrukturēšanai, no 2001. gada augusta līdz novembrim tika izstrādāts stratēģijas dokuments ("Situācijas analīze un attīstības perspektīvas"), kurā bija paredzēti dažādi iespējamie *Hessische Staatsweingüter* turpmākās attīstības varianti (23. apsvērums). Pamatojoties uz šo dokumentu, 2002. gada jūnijā katram variantam tika sagatavots uzņēmējdarbības plāns. Vienīgais stratēģijas variants, kas atjaunotu *Hessische Staatsweingüter* ilgtermiņa dzīvotspēju, bija jauna vīna pagraba būvniecība Steinbergas zemes īpašuma teri-

torijā un administrācijas un vinotēkas pārvietošana uz Eberbahas klosteri. Šis variants bija balstīts uz to, ka federālajai zemei bija jāuzņemas vīna uzņēmuma saistības, kas bija uzkrājušās līdz 2002. gada beigām. Ieguldījuma izmaksas jaunam vīna pagrabam kopumā tika lēstas 15 miljonu euro apmērā un daļēji būtu jāfinansē ar uzņēmuma darbībai nevajadzīgo aktīvu pārdošanu un daļēji ar aizņēmumu. Saskaņā ar uzņēmējdarbības plāna modeli 2006./2007. finanšu gadā tiktu sasniegta pirmā pozitīvā *Hessische Staatsweingüter* starpība starp ieņēmumiem un kārtējam izmaksām un 2008./2009. finanšu gadā – pirmā pozitīvā naudas plūsma. Ņemot vērā tirgus situācijas izmaiņas un citus apstākļus, 2002. gada septembrī finansiālais modelis bija jāpārskata, un saskaņā ar to – atšķirībā no 2002. gada jūnija modeļa – *Hessische Staatsweingüter* dzīvotspēja tiktu sasniegta vēlāk. Ar 2002. gada 10. decembra valdības lēmumu Hesenes federālās zemes valdība izvēlējās šo stratēģijas variantu (24.–28. apsvērums).

- (124) 2002. gada septembra uzņēmējdarbības plānu atkārtoti atjaunināja 2003. gada februārī (un papildināja ar pilnīgu peļņas vai zaudējumu plānu) un vēlreiz – 2003. gada novembrī. 2003. gada novembra uzņēmējdarbības plāns pirmo pozitīvo *EBITDA*⁽¹⁶⁾ paredzēja jau 2007. finanšu gadā, pirmo pozitīvo naudas plūsmu – 2010. gadā un neto peļņu – sākot no 2014. gada. Saskaņā ar iesniegto informāciju iecerētais finansiālais modelis 2016. gadā sasniegtu vairāk nekā 3 % pašu kapitāla peļņu (pamatojoties uz peļņu pirms nodokļiem), kas sākot no 2019. gada sasniegtu vairāk nekā 7 % līmeni.
- (125) Komisija uzskata, ka Hesenes federālās zemes valdības 2002. gada decembrī pieņemtais pārstrukturēšanas plāns pienācīgā termiņā ļauj atjaunot *GmbH* ilgtermiņa dzīvotspēju, pamatojoties uz reāliem pieņēmumiem par tās turpmākiem darbības apstākļiem.
- (126) Turklāt tā uzskata, ka gaidāmā pašu kapitāla peļņa ir pietiekama, lai pārstrukturētais uzņēmums varētu pats saviem spēkiem konkurēt tirgū. Šajā saistībā Komisija atsaucas arī uz Hesenes iestāžu iesniegto *Hoffmann* atzinumu. Šajā atzinumā ar *Hessische Staatsweingüter* salīdzināmām vīna ražošanas saimniecībām pašu kapitāla peļņa ir apmēram 2 % līdz 3 %. Turklāt atzinumā laikposms, lai sasniegtu *break even* punktu, pārstrukturējot vīna ražošanas saimniecības vai veicot lielāka apjoma ilgtermiņa ieguldījumus, ir vismaz 10 gadu un vidēji no 10 līdz 15 gadiem (35.–37. apsvērums). Saskaņā ar iesniegto informāciju 2003. gada februāra uzņēmējdarbības plānu pārbaudīja KPMG un klasificēja kā ļoti konservatīvu vissliktākā gadījuma (*worst case*) variantu (38. apsvērums).

⁽¹⁶⁾ *Earnings before interest, tax, depreciation and amortization* (peļņa pirms procentiem, nodokļiem, norakstījumiem un amortizācijas).

(127) Turklāt Komisija uzskata, ka plānā ir paredzēts tāds uzņēmuma apgrozījums, kas pēc pārstrukturēšanas uzņēmumam ļaus segt visas izmaksas, tostarp norakstīšanu un finanšu izdevumus, un atjaunot savu dzīvotspēju (30. apsvērums).

(128) Līdz ar to iecerētais pārstrukturēšanas plāns atbilst Pārstrukturēšanas pamatnostādņu 31.–34. punkta noteikumiem.

Izvaiņšanās no pārmērīgiem konkurences traucējumiem

(129) Saskaņā ar Pārstrukturēšanas pamatnostādņu 35.–39. punktu ir jāveic pasākumi, lai pēc iespējas mazinātu atbalsta negatīvo ietekmi uz konkurentiem, turklāt šie pasākumi parasti ierobežo uzņēmuma klātbūtni attiecīgā tirgū vai tirgos pēc tam, kad pārstrukturēšana ir beigusies. Tomēr, ja uzņēmuma daļa attiecīgā tirgū ir niecīga, Komisija uzskata, ka pārmērīgu konkurences traucējumu nav (sk. Pārstrukturēšanas pamatnostādņu 36. punktu).

(130) Atbilstoši iesniegtajai informācijai ar vīnogulājiem apmēram 190 ha platībā *Hessische Staatsweingüter* ir Vācijas lielākā vīna ražošanas saimniecība. *GmbH* pārdošanas apjoms 2002. gada jūnijā uzņēmējdarbības plānā tika lēsts apmēram viena miljona litru apmērā gadā. Saskaņā ar iesniegto informāciju līdz 2003. gadam *Hessische Staatsweingüter* galvenokārt ražoja *Riesling* vīnu. ES (25 dalībvalstu) mērogā 2002./2003. gadā kopumā tika izgatavoti apmēram 15,6 miljardi litru vīna⁽¹⁷⁾. *Hessische Staatsweingüter* daļa šajā ražošanas apjomā bija mazāk nekā 0,01 %. Saskaņā ar Vācijas sniegto informāciju *Riesling* audzēšanas platība Eiropas Savienībā kopumā ir 26 413 hektāri (turklāt lielākā daļa jeb 21 197 hektāri atrodas Vācijā). Ar apmēram 190 hektāriem vīnogulāju *Hessische Staatsweingüter* daļa Eiropas Savienības mērogā ir apmēram 0,7 %. Līdz ar to var uzskatīt, ka tās daļa attiecīgā tirgū ir nebūtiska un izskatāmajā lietā var atteikties no kompensācijas pasākumiem.

(131) Tomēr atbilstoši Pārstrukturēšanas pamatnostādņu 42. punkta iii) apakšpunktā paredzētajai iespējai Komisija katrā ziņā pieņem, ka pārstrukturēšanas laikā (proti,

saskaņā ar 2003. gada novembrī atjaunināto uzņēmējdarbības plānu līdz 2014. gadam) *Hessische Staatsweingüter* nesaņems nekādu papildu atbalstu.

Atbalsta stingra ierobežošana

(132) Saskaņā ar Pārstrukturēšanas pamatnostādņu 40. un 41. punktu atbalsta apjoms un intensitāte ir maksimāli jāierobežo tiktāl, ciktāl tas nepieciešams, lai nodrošinātu pārstrukturēšanu. Atbalsta saņēmējiem pārstrukturēšanas plānā ir jāveic būtisks savu resursu ieguldījums, tostarp izmantojot uzņēmuma izdzīvošanai nebūtisku aktīvu pārdošanu vai ārēju finansējumu tirgus apstākļos. Atbalsta piešķiršanas veidam vai lielumam ir jābūt tādām, lai uzņēmums nesaņemtu pārmērīgu likvidu aktīvu daudzumu, ko varētu izmantot agresīvām, tirgu traucējošām darbībām, kas nav saistītas ar pārstrukturēšanas procesu. Atbalsts nedrīkst arī finansēt jaunus ieguldījumus, kas nav būtiski uzņēmuma dzīvotspējas atjaunošanai. Ir skaidri jādara zināms Komisijai, ka atbalstu izmantos tikai uzņēmuma dzīvotspējas atjaunošanai un ka atbalsts pārstrukturēšanas plāna īstenošanas laikā saņēmējam dos iespēju paplašināt ražošanas jaudu vienīgi tiktāl, ciktāl tas ir būtiski dzīvotspējas atjaunošanai, pārmērīgi netraucējot konkurenci.

(133) Gatavojoties pārstrukturēšanai, tika izskatīti trīs stratēģijas varianti, proti, pakāpeniska veco telpu restaurācija Eltvillē, jauna vīna pagraba būvniecība Eltvillē un jauna vīna pagraba būvniecība Šteinbergas zemes īpašuma teritorijā (24.–26. apsvērums). Komisija atzīst, ka vienīgais stratēģijas variants, kas atjaunotu *Hessische Staatsweingüter* ilgtermiņa dzīvotspēju, bija jauna vīna pagraba būvniecība Šteinbergas zemes īpašuma teritorijā un *Hessische Staatsweingüter* administrācijas un vinotēkas pārvietošana uz Eberbahas klosteri (26. apsvērums). Saskaņā ar iesniegto informāciju jauns pagrabs *Hessische Staatsweingüter* ļautu ražota augstas kvalitātes sarkanvīnus. Līdz ar to Komisija uzskata, ka pārstrukturēšanas plānā paredzētā ražošanas jaudas paplašināšana ir nepieciešama uzņēmuma dzīvotspējas atjaunošanai. Tāpat tā uzskata, ka atbalsts ir ierobežots līdz pārstrukturēšanai nepieciešamajam minimālajam apjomam. Dibināšanas brīdī 2003. gada 1. janvārī *GmbH* saņēma pirmo kapitālieguldījumu viena miljona euro apmērā. Turklāt saskaņā ar iesniegto bilanci tās likviditāte bija apmēram 538 000 euro. Turpretim atbilstoši uzņēmējdarbības plānam pirmā pozitīvā naudas plūsma *GmbH* būtu tikai 2008./2009. finanšu gadā. Naudas plūsmas vajadzību segšanai nepieciešamais atbalsts pirmajos *GmbH* darbības gados kopumā tika lēsts vēl 4,3 līdz 7,7 miljonu euro apmērā. Līdz ar to var secināt, ka, neskatoties uz pirmo kapitālieguldījumu, uzņēmumam nebija pārmērīgi daudz likvidu aktīvu, ko varētu izmantot agresīvām, tirgu traucējošām darbībām, kas nav saistītas ar pārstrukturēšanas procesu.

⁽¹⁷⁾ Avots: Eurostat.

(134) Jauno vīna pagrabu ar kopējiem ieguldījumiem apmēram 15 miljonu euro apmērā daļēji finansē aizdevums ar dalīto peļņu 7,5 miljonu euro apmērā. Jaunā pagraba pārējo finansējumu nodrošina komerc kredīts (49. apsvērums). Komisija secina, ka šis komerc kredīts ir ievērojams pašu ieguldījums. Līdz ar to izskatāmajā lietā ir pilnībā izpildīti Pārstrukturēšanas pamatnostādņu 40. un 41. punkta noteikumi.

Pilnīga pārstrukturēšanas plāna īstenošana

(135) Saskaņā ar Pārstrukturēšanas pamatnostādņu 43. punktu uzņēmumam ir pilnībā jāīsteno pārstrukturēšanas plāns.

(136) Komisija uzskata, ka šis nosacījums ir izpildīts. Saskaņā ar iesniegto informāciju abos pirmajos saimnieciskās darbības gados GmbH ir ievērojami pārsniegusi apgrozījuma un peļņas plānu. Pēc GmbH dibināšanas un pirmā kapitālieguldījuma federālā zeme veica tikai vēl vienu papildu kapitālieguldījumu 1,225 miljonu euro apmērā (33. apsvērums). Jauno vīna pagrabu (aprēķinātās ieguldījuma izmaksas kopumā 15 miljonu euro apmērā) daļēji finansē federālās zemes piešķirtais aizdevums ar dalīto peļņu ar garantētiem minimālajiem procentiem (44.–45. apsvērums) un daļēji – komercbankas aizdevums (49. apsvērums). Administrācija un vinotēka ir jāpārceļ uz Eberbahas klostera telpām.

Vienreizēja atbalsta nosacījums ("one time, last time")

(137) Pārstrukturēšanas plāna 48. punktā ir noteikts, ka nolūkā novērst to, ka uzņēmumiem palīdz negodīgi, pārstrukturēšanas atbalstu piešķir tikai vienu reizi desmit gadu laikā (kopš pārstrukturēšanas beigām vai plāna īstenošanas pārtraukšanas). Saskaņā ar šo pamatnostādņu 49. punktu šā noteikuma piemērošanu nekādi neietekmē uzņēmuma īpašumtiesību maiņa pēc atbalsta piešķiršanas.

(138) Komisija uzskata, ka izskatāmajā lietā vienreizēja atbalsta nosacījums ir izpildīts, jo iepriekšējo desmit gadu laikā Hessische Staatsweingüter nav saņēmusi nekādu glābšanas vai pārstrukturēšanas atbalstu. Kā minēts 109. apsvērumā, Komisija nav konstatējusi, ka Hessische Staatsweingüter laikā, kad tā tika vadīta kā vispārējās pārvaldes daļa un pēc tam kā federālās zemes uzņēmums, bija jāuzskata par grūtībās nonākušu uzņēmumu. Periodiskā zaudējumu segšana laikposmā no 1995. līdz 2002. gadam drīzāk ir jāuzskata tikai par nepieļaujamu darbības atbalstu (111. apsvērums).

(139) Tādēļ Komisija uzskata, ka Hesenes federālās zemes veiktie Hessische Staatsweingüter pārstrukturēšanas pasākumi atbilst 1999. gada Kopienas pamatnostādņu par valsts atbalstu grūtībās nonākušu uzņēmumu glābšanai un pārstrukturēšanai attiecīgajiem noteikumiem un līdz ar to tie ir saderīgi ar kopējo tirgu.

(140) Komisija pauž nožēlu, ka Vācija nav paziņojusi par atbalstu saskaņā ar EK līguma 88. panta 3. punktu, bet ir sniegusi to nelikumīgi.

VI. SECINĀJUMI

(141) Komisija secina, ka Vācija nelikumīgi ir veikusi pasākumus, lai, pārkāpjot EK līguma 87. un 88. pantu, piešķirtu atbalstu Hessische Staatsweingüter, kas izpaužas kā zaudējumu segšana 541 859 euro apmērā. Šis atbalsts sniedza priekšrocības gan komerciāla rakstura uzņēmumam, gan GmbH. Ņemot vērā šīs lietas īpatnības, var secināt, ka saņemtais priekšrocības ir proporcionālas agrākā federālās zemes uzņēmuma Hessische Staatsweingüter pārņemtajiem aktīviem.

(142) Turklāt Komisija secina, ka pārstrukturēšanas pasākumi, ko Hesenes federālā zeme veikusi GmbH labā, ir valsts atbalsts, kas atbilst EK līgumam,

IR PIENĒMUSI ŠO LĒMUMU.

1. pants

Valsts atbalsts 541 859 euro apmērā, ko, pārkāpjot EK līguma 88. panta 3. punktu, Vācija ir nelikumīgi sniegusi Hessische Staatsweingüter laikposmā no 1995. līdz 2002. gadam, nav saderīgs ar kopējo tirgu.

Valsts atbalsts, ko kā pārstrukturēšanas pasākumus, pārkāpjot EK līguma 88. panta 3. punktu, Vācija ir nelikumīgi sniegusi Hessische Staatsweingüter GmbH Kloster Eberbach laikposmā pēc 2002. gada, ir saderīgs ar kopējo tirgu.

2. pants

1. Vācija atgūst no komerciāla rakstura uzņēmuma un no Hessische Staatsweingüter GmbH Kloster Eberbach 1. panta 1. punktā minēto atbalstu pareizā proporcijā ar saņemto atbalstu.

2. Atgūstamā summa ietver procentus, ko aprēķina par laiku no atbalsta izsniegšanas dienas līdz tā faktiskas atgūšanas dienai.

3. Procentus aprēķina, izmantojot salikto procentu formulu saskaņā ar Komisijas Regulas (EK) Nr. 794/2004 ⁽¹⁸⁾ V nodaļas noteikumiem.

3. pants

1. Šā lēmuma 1. panta 1. punktā minēto atbalstu atgūst nekavējoties un efektīvi.

2. Vācija nodrošina šā lēmuma izpildi četru mēnešu laikā no tā paziņošanas dienas.

4. pants

1. Divu mēnešu laikā no šā lēmuma paziņošanas Vācija iesniedz Komisijai šādu informāciju:

— no saņēmēja atgūstamo kopsummu (pamatsumma un procenti),

— šā lēmuma izpildes nodrošināšanai veikto un plānoto pasākumu sīku aprakstu,

— dokumentus, kas apliecina, ka saņēmējam ir lūgts atmaksāt atbalstu.

2. Vācija informē Komisiju par šā lēmuma izpildei paredzēto pasākumu norisi, līdz ir atgūts 1. panta 1. punktā minētais atbalsts. Pēc Komisijas pieprasījuma Vācija nekavējoties iesniedz informāciju par šā lēmuma izpildes nodrošināšanai veiktiem un paredzētiem pasākumiem. Turklāt tā iesniedz detalizētu informāciju par atbalsta summām un procentiem, kas jau atgūti no saņēmēja.

5. pants

Šis lēmums ir adresēts Vācijas Federatīvajai Republikai.

Briselē, 2008. gada 20. maijā

Komisijas vārdā –
Komisijas locekle
Mariann FISCHER BOEL

⁽¹⁸⁾ OV L 140, 30.4.2004., 1. lpp.

Abonementa cenas 2010. gadā (bez PVN, ieskaitot sūtīšanas izdevumus)

<i>ES Oficiālais Vēstnesis</i> , L un C sērija, tikai papīra formātā	22 oficiālajās ES valodās	EUR 1 100 gadā
<i>ES Oficiālais Vēstnesis</i> , L un C sērija, papīra formātā + CD-ROM, ikgadējs	22 oficiālajās ES valodās	EUR 1 200 gadā
<i>ES Oficiālais Vēstnesis</i> , L sērija, tikai papīra formātā	22 oficiālajās ES valodās	EUR 770 gadā
<i>ES Oficiālais Vēstnesis</i> , L un C sērija, CD-ROM, ikmēneša (apkopojošs)	22 oficiālajās ES valodās	EUR 400 gadā
<i>ES Oficiālā Vēstneša</i> pielikums (S sērija) – <i>Publiskā iepirkuma līgumu konkursi</i> , CD-ROM, divi izdevumi nedēļā	daudzvalodu: 23 oficiālajās ES valodās	EUR 300 gadā
<i>ES Oficiālais Vēstnesis</i> , C sērija – <i>Konkursi</i>	valodā(-ās) saskaņā ar konkursu(-iem)	EUR 50 gadā

Eiropas Savienības Oficiālā Vēstneša, kas iznāk oficiālajās Eiropas Savienības valodās, abonements ir pieejams 22 valodās. Tajā ir L sērija ("Tiesību akti") un C sērija ("Paziņojumi un informācija").

Katrai valodas versijai nepieciešams atsevišķs abonements.

Saskaņā ar Padomes Regulu (EK) Nr. 920/2005, kas publicēta 2005. gada 18. jūnijā *Oficiālajā Vēstnesī* L 156, Eiropas Savienības iestādes uz zināmu laiku nesaista pienākums visus tiesību aktus sagatavot īru valodā un tos publicēt šajā valodā. Tādēļ *Oficiālā Vēstneša* izdevumus īru valodā var iegādāties atsevišķi.

Oficiālā Vēstneša pielikumu (S sērija – "Publiskā iepirkuma līgumu konkursi") var abonēt 23 oficiālo valodu versijās vienā daudzvalodu CD-ROM formātā.

Eiropas Savienības Oficiālā Vēstneša abonentiem ir tiesības saņemt dažādus *Oficiālā Vēstneša* pielikumus bez papildu samaksas. Abonentus informē par pielikumiem ar *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* iekļautiem paziņojumiem lasītājiem.

CD-ROM formāts 2010. gada laikā tiks aizstāts ar DVD formātu.

Pārdošana un abonementi

Dažādus maksas periodiskos izdevumus, tādus kā *Eiropas Savienības Oficiālais Vēstnesis*, var abonēt pie mūsu komerciālajiem izplatītājiem. To saraksts ir pieejams šādā tīmekļa vietnē:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_lv.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) piedāvā tiešu bezmaksas piekļuvi Eiropas Savienības tiesību aktiem. Šajā vietnē iespējams iepazīties ar *Eiropas Savienības Oficiālo Vēstnesi*, un tajā ir iekļauti arī līgumi, tiesību akti, tiesu prakse un sagatavošanā esošie tiesību akti.

Lai uzzinātu vairāk par Eiropas Savienību, skatīt: <http://europa.eu>

